

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

On January 22, 2002, the terrorist Said Ramadan came to the corner of Jaffa Road and Lunz Street in downtown Jerusalem, armed with an M-16 rifle and two clips of bullets, with the intention of perpetrating a murderous terrorist attack. Ramadan shot at civilians who were passing there at the time, and intentionally caused the death of Sarah Hamburger of blessed memory, age 79, and Ora (Svetlana) Sandler of blessed memory, age 56, who were innocently walking down the street, and wounded scores of persons, some of them seriously. Ramadan was shot to death by policemen who reached the scene. (See the testimony of Witness No. 22 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 26 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 3 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 14 for the prosecution, [REDACTED] [REDACTED] Witness No. 15 for the prosecution, [REDACTED] P/30 (presentation), P/48 (M-16), P/48A (report on the seizure of exhibits), P/77 (photographs from the scene of the incident), P/78 (death certificate of Sarah Hamburger of blessed memory), P/79 (death certificate of Ora Sandler of blessed memory).

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who, as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [REDACTED] and other activists, for the purpose of perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. In order to promote and implement the conspiracy, which was headed by the Defendant, Ramadan was recruited, supplied with equipment, photographed as a suicide attacker – all according to the pattern typical of the Organization, as described in the previous accounts – and transported to the scene of a terrorist attack. Following the terrorist attack, the terrorist's photograph was distributed to the media.

The admission by the Defendant is as follows:

P/5:

"11. I supplied Said Ramadan with weapons for carrying out the suicide attack in Jerusalem."

P/6:

"Q. Which terrorist attack in Jerusalem?

A. The terrorist attack carried out by Said Ramadan in September 2001."

"... And the terrorist attack in Jerusalem was carried out in such a way that Said Ramadan contacted [REDACTED] and said that he had been a friend of [REDACTED] and that he wanted to avenge his killing, and [REDACTED] told me. I then met with Said and I understood that he wanted to carry out the terrorist attack, and I called [REDACTED] in Ramallah and I asked him to take him to Jerusalem, and [REDACTED] agreed. Said went to Ramallah by public transportation, where me met with [REDACTED]. The next day, Said went to Jerusalem and

[Stamp] P 5: 265

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

shot at a group of policemen and civilians, and in that terrorist attack, two people were killed, and so was Said."

The "additional item" is as follows:

[REDACTED] P/43A:

"I asked Nasser Aweis if he could help me by bringing me someone who wanted to carry out a terrorist attack, and I would send him to Jerusalem to carry out the attack there. Nasser told me that he would send me someone, and after some time, Said Ramadan, from the village of Tel Shekhem, about 25 years old, came to me and said that he would carry out the terrorist attack. I met him next to the movie theater in Ramallah and I called [REDACTED] and told him to come too, and from there, we went to the barber shop where [REDACTED] got a haircut. Then we called [REDACTED] and asked him if he could bring the man into Jerusalem, because he wanted to carry out a suicide attack, and [REDACTED] said that he could do it, and then [REDACTED] went out in his car to look at the road and see what was happening. Meanwhile, [REDACTED] [sic] and I

[Stamp] P 5: 265 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

took Said to [illegible, probably "pray"] and eat, and I bought him new clothes and shoes with my own money, for NIS 1,200. After that, I told [redacted] [sic] to bring an M-16 rifle and three clips of bullets and give them to Said, and he did. Then [redacted] and [redacted] arrived in an Isuzu which belonged to [redacted] and it was in the afternoon when they went with [redacted] to Jerusalem. We wished them success and they drove off with Said. I did not tell them where to go; they could take him wherever they wanted to.

Q.-A. We did not film Said on video before the terrorist attack, because Nasser Aweis had already done so.

Q. At the beginning of your testimony, you told me that you do not know [redacted]
[redacted] and all the rest, and now I see that you did meet them. How is that?

A. I met them in Raad Karami's mourning tent, and that was when I saw them. At about 4:30 p.m., I heard on the news that there had been a shooting attack in Jaffa Road in Jerusalem, and I knew that was Said's terrorist attack. So I called [redacted] and asked him if they had been the ones ... who had taken Said to Jaffa Road, and [redacted] said that they had dropped him off in Jaffa Road, and that they had heard the shots he fired after he got out of the car. The next day, I took \$1,000 from [redacted] and I told him that the people had gone out to perpetrate a terrorist attack, and that the weapons had been lost in the terrorist attack. I gave [redacted] and [redacted] [sic] and [redacted] each \$100 for that terrorist attack. After that, [redacted] and another man named [redacted] from Qatanduha came to me and asked me why I had not paid them for the terrorist attacks that they carried out, and I said that I would look into it."

Count No. 4:

On March 9, 2002, the terrorists [redacted] and [redacted] arrived in the area of Jeremy Hotel on Gad Machnes Street in Netanya, armed with M-16 rifles and fragmentation grenades. The two fired bursts into the lobby of the hotel and threw two fragmentation grenades. The two succeeded in intentionally causing the death of a one year old baby, Avia Malka of blessed memory. As the security forces were overcoming the two, Yihya Israel of blessed memory, age 29, who happened to be nearby, was also shot. As a result of the act committed by the two, scores of additional persons were wounded, some of them seriously. (See the testimony of Witness No. 2 for the prosecution, [redacted] Witness No. 10 for the prosecution, [redacted] witness No. 16 for the prosecution, [redacted] P/28 (report), [redacted] P/26 (medical documents of Witness No. 11 for the prosecution), P/29-P/30 (assault rifles), P/31 (photographs), P/67 (expert opinion), P/68 (death certificate of Avia Malka of blessed memory), P/69-P/71 (expert opinions).

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who, as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [redacted] and [redacted] (Witness No. for the prosecution), for the purpose of

[Stamp] P 5: 266

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. Within the framework of this organization, which was headed by the Defendant, and in order to carry out [the terrorist attack], [REDACTED] and Said were recruited, equipped with an M-16 rifle, 12 clips of bullets and two hand grenades, photographed reading their wills and holding an M-16 rifle, and transported to the scene of the terrorist attack. After the terrorist attack and in accordance with the typical pattern, the Defendant called the media and informed them that the Terrorist Organization was responsible for the terrorist attack and had carried it out.

The admission by the Defendant is as follows:

P/5:

"6. I delivered weapons for the perpetration of a terrorist attack in Netanya."

[Stamp] P 5: 266 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

P/7:

"Q. Did you have any involvement with a shooting attack in Netanya?

A. Yes, I was involved with a shooting attack in Netanya, which was carried out by terrorists whose names I do not know. About two days before that terrorist attack, [REDACTED] called me and told me that he would be able to bring two people into Israel, in order for them to carry out a suicide attack, and I contacted [REDACTED] and asked him if he could bring in suicide attackers, and he answered in the affirmative. Then I gave [REDACTED] two grenades and [REDACTED] gave them two M-16 weapons, and [REDACTED] photographed them and explained to them about the terrorist attack. Then [REDACTED] went with them as far as Baqa al-Sharqiya and left them, and they walked along a dirt road into Israel and went from there to Netanya, and [REDACTED] went back to Nablus. After a few hours, we heard on television that there had been an exchange of fire between the suicide attackers and police forces near a hotel in Netanya, and that civilians and policemen had been wounded in the terrorist attack, and that two people had been murdered and two others had been killed by the police. I called the media and took responsibility for the attack.

Q. Do you have anything to add about the terrorist attack in Netanya?

A. No."

The "additional item" is as follows:

[REDACTED] (Witness No. 6 for the prosecution), in P/13:

"I confess that, about a month ago, Nasser Aweis told me that he intended to send two suicide attackers to the city of Netanya, in order to carry out a suicide attack, and asked me to help transport the suicide attackers from Nablus to Kafr Rai, and of course, I agreed.

Q. Who are those two suicide attackers?

A. The first suicide attacker is [REDACTED] a resident of the Ein Beit Alma camp, and the second one's name is [REDACTED] a resident of the Ashar camp ... and both of them were wounded in a terrorist attack. That day, Nasser Aweis told me that [REDACTED] [sic] had worked in Netanya and was familiar with the area. Q. [A.] Nasser Aweis told me that [REDACTED] [REDACTED] a resident of al-Ain, 28 years old and married, was working for the naval police [sic] in Nablus, and that he was an activist in *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa*. [REDACTED] is [REDACTED]'s and my accomplice in planning and sending the suicide attackers to Netanya, and Nasser asked me to take the two suicide attackers in the stolen Pontiac with Israeli license plates from Nablus to Kafr Rai, and I agree. On the day of the terrorist attack, I went out at about 3:00 p.m., in a taxi, to the area of Jabal Shamali in Nablus, and there, [REDACTED] and the two

[Stamp] P 5: 267

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

suicide attackers were waiting for me in the Pontiac. [REDACTED] was wearing blue jeans and a black shirt, and Said was wearing green pants. There, [REDACTED] said goodbye to them and I took them to [REDACTED] in the Pontiac. Q. What weapons did the suicide attackers have? A. Each one of them had an M-16 rifle. I saw [REDACTED] holding a black plastic bag with an explosive charge in it, and after we got to [REDACTED] I called Nasser Aweis and told him that we had arrived. Nasser asked to speak to [REDACTED] and I heard [REDACTED] telling Nasser that he knew the way from there. Then [REDACTED] gave the mobile phone to me, and Nasser instructed me to go back to Nablus in the taxi, and that is what I did. When I got back to Nablus, I heard on the news about the terrorist attack in Netanya, in which the two suicide attackers had been killed, and I remember they talked about a terrorist attack in a hotel in Netanya."

P/18:

"Q. In the second testimony which you gave, you talked about a suicide attack in Netanya, which took place a month before you gave the testimony, and you claimed that your job was to take the two suicide attackers from Nablus to Kafri Rai. Exactly where did you take them from, and do you know whether they were photographed before they went out to perpetrate the terrorist attack?

[Stamp] P 5: 267 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

A. In addition to taking the two suicide attackers, [REDACTED] and Said, I confess that, the day before the terrorist attack, Nasser Aweis asked me to come to the town square in Nablus and pick up [REDACTED] and Said, and then to come to his home in the refugee camp, so that he could give me a will which he had prepared for the two suicide attackers. He also asked me to take the two suicide attackers home, photograph them, and wait for instructions.

That is what I did: I picked them up, took the will from Nasser along with a video camera, and when I got home, I filmed the two of them, each holding an M-16 in their hands, with Shadi reading the will.

Q. From whom did they get the weapons?

A. I took the will and the camera from Nasser. He gave me two M-16 weapons and 12 clips full of bullets and a hand grenade, and I gave them to them."

Count No. 5:

On March 30, 2002, the terrorists [REDACTED] and [REDACTED] (hereinafter [REDACTED] and [REDACTED]) were on their way to carry out a terrorist attack in Israel, armed with an M-16 rifle, hand grenades and an explosive charge. [REDACTED] and [REDACTED] ran into a force of Border Patrol police near Baqa al-Gharbiya, fired on the policemen and threw a fragmentation grenade.

The two succeeded in intentionally causing the death of a Border Patrol policeman, Master Sergeant Konstantin Danilov of blessed memory, and in wounding another policeman, Senior Master Sergeant Amil Ibrahim. (See the testimony of Witness No. 27 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 18 for the prosecution, [REDACTED] Witness No. 19 for the prosecution, [REDACTED] P/49 (report on the seizure of exhibits), P/72-P/73 (expert opinions), P/74-P/75 (photographs), P/76 (expert opinion)).

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [REDACTED] and [REDACTED] (Witness No. 6 for the prosecution), for the purpose of perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. Within the framework of this organization, which was headed by the Defendant, and in order to carry out [the terrorist attack], [REDACTED] and [REDACTED] were recruited, equipped with an M-16 rifle, hand grenades and an explosive belt. The Defendant also gave instructions to arrange for the arrival of the two in Israel, transferred an amount of money totaling NIS 3500 which was intended for the purchase of a stolen car to be used for transporting them, and instructed [REDACTED] to accompany them part of the way. After the terrorist attack, the Defendant called the media and informed them that the Terrorist Organization was responsible for the terrorist attack and had carried it out.

The admission by the Defendant is as follows:

P/5:

[Stamp] P 5: 268

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"10. I delivered weapons for the execution of a shooting attack, a sacrifice attack (note by the interrogator; a suicide attack), which was supposed to be carried out in Hadera, but the terrorist attack did not succeed and people were killed in the vicinity of Baqa al-Gharbiya."

P/6:

"Q. Yes, [REDACTED] and I worked together, to send out suicide attackers with [REDACTED] and [REDACTED] from Silat al-Dhaher, and if we needed anything, such as photographing the suicide attackers or distributing posters, we would use [REDACTED]. About two weeks before the army came into Nablus, I asked [REDACTED] to try to obtain an explosive belt for a suicide bomber, in order to carry out a terrorist attack within Israel. [REDACTED] in fact, brought an explosive belt, and we gave it to a suicide bomber, who traveled with another person in order to perpetrate a terrorist attack in Israel, and when he got to Baqa al-Gharbiya, soldiers shot at him and they were both killed, and during these exchanges of fire, a Border Patrol policeman was killed in Baqa.

Q. Where was the terrorist attack that you are talking about supposed to have been carried out?

A. In Hadera, and we did not define a target, and according to the plan, one of the suicide attackers was supposed to shoot and the other was supposed to blow himself up ...

Q. What kind of vehicle did the suicide attackers travel in?

A. I do not know, but I gave [REDACTED] NIS 3,500 in order for him to buy a stolen car to transport the suicide attackers, and [REDACTED] went with them to Tulkarm and showed them the way and came back by public transportation."

P.7:

"After the four of them were arrested on their way to Ramallah, [REDACTED] contacted me and told me that he wanted to carry out a suicide attack next to Israeli soldiers, and he asked me for an M-16 weapon, and I had an explosive belt in my possession, and I did give him an M-16. We agreed that the attack would be carried out within Israel, next to soldiers, and that after [one] suicide attacker blew himself up, another one would fire. According to what [REDACTED] said, he did succeed in locating two people who would carry out the terrorist attack, one from Nablus and the other one from Jiyus.

Q. How did [REDACTED] get to know the two people who were supposed to carry out the terrorist attack next to the soldiers?

A. According to what he told me, [REDACTED] was the one who introduced him to the man from Nablus, and [REDACTED] already knew the one from Jiyus.

[Stamp] P 5: 269

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

Q. Who brought the suicide attackers into Israel?

A. A man named [REDACTED] from Tulkarm.

Q. How did they get in, and how was the terrorist attack carried out in Israel?

A. They got in with a car, which had been stolen by [REDACTED] and after they had entered Israel and were on their way to Hadera in order to carry out the terrorist attack, a few hours later, we heard on the radio that the Israeli police had suspected the car, and that there had been an exchange of fire with the suicide attackers and they had been killed, and two of the police had been wounded, as far as I know.

Q. How did the exchange of fire with the police take place?

A. On the way to Hadera, a police car suspected that the car was stolen and asked them to stop, but they started shooting. After that, the policemen succeeded in killing them. After I heard on the radio that they had been killed, I called the media and informed them that the terrorist attack had been carried out by *Kitaab [Shuhadaa] al-Aqsa*."

[Stamp] P 5: 269 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

The "additional item" is as follows:

[Redacted] (Witness No. 6 for the prosecution), P/13:

"... That same day, I reported to Nasser Aweis that I had a suicide attacker with me, and Nasser asked to meet that terrorist. The next day, I took [redacted] to a studio in Nablus to have his picture taken, and from there to Nasser Aweis's house, and I left him there. Two days later, Nasser asked me to purchase a car with Israeli license plates, and I bought a stolen black Mitsubishi for NIS 3,500 from a resident of Tubas. I got the money for the car from Nasser [redacted]. After I bought the car, I went to Nasser's house with the car, and there I met Nasser and [redacted] and [redacted] and I was surprised to find another person there, named [redacted] a resident of Nablus, about 20 years old, and that was the first time that I saw that young man. And then Nasser Aweis told me that those two people, [redacted] and [redacted] were about to go out and perpetrate a suicide attack in Israel. At that point, Nasser gave [redacted] an M-16 weapon, and he gave [redacted] two hand grenades, and the plan was for the two of them to enter Israel, wherever they could, and to carry out a suicide attack, shooting with the M-16 and throwing grenades, and after we prepared them, I took them to [redacted] and I handed them over to [redacted]. This was the same [redacted] who had transported the suicide attacker that I talked about before. On that day, I got to [redacted] at around 11:00 a.m. ... And an hour later, [redacted] called and said that he had heard that the two of them had been killed in Baqa, after wounding a Border Patrol policeman."

Count No. 6:

During the al-Aqsa intifada, on an unknown date, two terrorists whose identities are not known were on their way to carry out a terrorist attack in Jerusalem, armed with Kalashnikov rifles and hand grenades. The terrorists were caught at an IDF roadblock by the security forces, thus miraculously avoiding a murderous terrorist attack with multiple casualties, which the two had set out to perpetrate, with the intent of deliberately causing the death of many Israeli civilians.

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who, as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [redacted] and [redacted] and additional activists, for the purpose of perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. Within the framework of this organization, which was headed by the Defendant, the terrorists were recruited, equipped with Kalashnikov rifles and hand grenades, and transported on the way to the scene of a terrorist attack.

The admission by the Defendant is as follows:

P/7:

[Stamp] P 5: 270

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"... At about that time, [REDACTED] from *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa*, contacted me and said that there were two people who wanted to carry out a terrorist attack in Israel; and I agreed to that. I informed [REDACTED] of the matter and asked him if he would be able to bring them in, and it was agreed with [REDACTED] that [REDACTED] and [REDACTED] would take the two *mustashhids* to Ramallah. After that, I called [REDACTED] and told him that the people were on their way to him. I should note that [REDACTED] contacted me because I am responsible for *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa*.

Q. Did [REDACTED] and [REDACTED] know about the terrorist attack?

A. Ayman works as a driver of a public vehicle, and [REDACTED] is a friend of [REDACTED] and I do not know whether they knew about the terrorist attack.

[Stamp] P 5: 270 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

Q. Where was it agreed that they would meet in Ramallah?

A. According to what was agreed, [REDACTED] was supposed to be in contact with the four, and when they got to the Ramallah area, he would call me and I would call [REDACTED] and let him know where they were, so that he could meet them.

Q. Which weapons did they take with them, and how was he [sic] supposed to carry out the terrorist attack?

A. A shooting attack which included grenade-throwing, and [REDACTED] gave the suicide attackers two hand grenades, and according to what was agreed, [REDACTED] was supposed to give them two Kalashnikov rifles.

Q. Where was he [sic] supposed to carry out the terrorist attack?

A. In West Jerusalem.

Q. Was the terrorist attack carried out?

A. The four of them were arrested at a roadblock on their way to Ramallah.

The "additional item" is as follows:

[REDACTED] (Witness No. 6 for the prosecution), P/17:

"In addition, we planned to carry out a suicide attack inside Jerusalem, and we sent the suicide attackers to Ramallah to get an explosive belt, but they were arrested on the way. The two who wanted to carry out the suicide attack are (1) [REDACTED] of Nablus, about 20 years old, a bachelor and unemployed, (2) [REDACTED] a resident of Nablus, about 20 years old, a bachelor who worked as a vehicle mechanic. [REDACTED] was his *nom de guerre*. This was about four or five months ago. Nasser Aweis planned this terrorist attack along with me ... for us to carry out a terrorist attack in the Ministry of Defense in Tel Aviv. I talked about it with Nasser Aweis and [REDACTED] and we decided to look for skilled activists who would carry out such a terrorist attack. In the end, we did not look for activists and we did not carry it out. With regard to the two suicide attackers, [REDACTED] and [REDACTED] who were on their way to Ramallah to get explosive belts so that they could go on to Jerusalem and carry out a suicide bombing, I talked about that in my second testimony. I would like to add a few points which I did not mention ... As I said, I filmed them with a video camera, reading the will, and I put a flag of the *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa* behind them, and during the filming, he [sic] waved a Beretta weapon which I had given him. I gave the cassette [to] Nasser Aweis later. That night, the three of us slept in the apartment, and the next morning, I called [REDACTED] the taxi driver – let me correct myself. I called a friend of mine named [REDACTED]

[Stamp] P 5: 271

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

[redacted] and I asked him to send me a taxi to the apartment where I was with the young men, and he sent me a taxi driver named [redacted]. When he arrived, at 10:00 a.m. the two young men got into the taxi. I asked them to call me the moment they got to Ramallah. According to the plan, I would then call Nasser Aweis and he would arrange to send the people who were supposed to supply the explosive belts to them. I forgot to mention that I gave them a hand grenade, which I had received from Nasser Aweis for them to use. The intention was to throw the grenade before blowing up the explosive belts. The two young men did not reach Ramallah; they were arrested on the way. As soon as the two young men got into the taxi, I informed Nasser Aweis."

Count No. 7:

During the al-Aqsa intifada, on an unknown date, a terrorist whose identity is not known was arrested on his way to perpetrating a suicide attack in Jerusalem. The man was armed, with a view to intentionally causing the death of many civilians. While he was on his way to the scene of a terrorist attack, near Beit Hanina, that terrorist was arrested by policemen and shot to death.

[Stamp] P 5: 271 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

According to an argument that was set forth by the State, the Defendant – who, as set forth above, was one of the senior commanders of the Terrorist Organization – entered into a conspiracy with [REDACTED] for the purpose of perpetrating a terrorist attack which was intended to intentionally cause the death of many Israeli civilians. Within the framework of this organization, which was headed by the Defendant, and in order to carry out [the terrorist attack], the terrorist was recruited and supplied with weapons.

The admission by the Defendant is as follows:

P/6: "Q. Do you know a man named [REDACTED]

A. Yes, I met him at the al-Najah University, and he belonged to the Popular Front, and I recruited him into the *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa* about two months ago, and the purpose of recruiting him into the *Kitaab Shuhadaa al-Aqsa* was in order for him to assist us in terrorist attacks in the Jerusalem area, and in order for him to introduce suicide attacks [*mustashahids*] into Jerusalem. I also asked [REDACTED] to teach us how to manufacture explosives that were stronger than the explosives we were using, and [REDACTED] explained to me over the phone how to produce a certain material [*umm al-abd*], and I told him that we already knew how to produce *umm al-abd* ... About a month and a half ago, I asked [REDACTED] to check out a way of bringing a suicide bomber into Jerusalem, and he said that he would check it out. According to the plan, [REDACTED] was the one who located a suicide attacker, and my role was to coordinate between [REDACTED] and [REDACTED] in order to bring the suicide attacker into Jerusalem. That terrorist attack was carried out, but without success, because policemen shot the suicide attacker before the terrorist attack, and he was killed at the entrance to Jerusalem from the direction of Ramallah, and I do not know the suicide attacker's name."

The "item":

No direct and separate "item" was found for the admission on this count.

However, the facts which have been proven – the fact that the Defendant was a leader in a Terrorist Organization, with the purpose of perpetrating acts of violence which were intended to cause the death and injury of persons, and the fact that the Defendant had a clear motive for carrying out such acts and had an opportunity to carry them out, and even accomplished many of them, as has been proven in each of the other counts – substantiate a conclusion that the cumulative "items" which were found for each of the admissions of the other counts may be considered as the "item" required for this count. It is necessary to consider the circumstances of the matter, and, for that purpose, the series of offenses in which the Defendant was involved, as a single unit.

Count No. 8:

According to an argument that was set forth by the State in Count No. 8:

[Stamp] P 5: 272

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"A. On an unspecified date after the outbreak of the al-Aqsa intifada, the Defendant entered into a conspiracy with additional activists in the Terrorist Organization, for the perpetration of shooting attacks directed against an IDF guard post which was manned with Israeli soldiers, in the vicinity of Joseph's Tomb in Nablus.

On unknown dates during the subsequent period of time, the Defendant, together with additional activists in the Terrorist Organization, perpetrated shooting attacks against an IDF position which was located in the vicinity of Joseph's Tomb.

B. Shortly before the month of May 2001, the Defendant entered into a conspiracy with additional activists in the Terrorist Organization, for the perpetration of shooting attacks directed against an IDF guard post which was manned with Israeli soldiers, on Mt. Gerizim, and against additional IDF positions in adjacent areas.

For the purpose of promoting the objectives of the conspiracy, the Defendant supplied the additional activists who had joined the conspiracy with M-16 rifles.

During the month of May 2001, on a number of occasions, on unknown dates, the Defendant, together with additional activists in the Terrorist Organization, perpetrated shooting attacks.

The shooting attacks were perpetrated by the Defendant and the additional activists, armed with M-16 rifles, against the military position on Mt. Gerizim, against the Ein Beit camp and against army patrols which were patrolling in the area of the Balata camp, as well as against military targets in the area of the Hawara camp.

C. On an unknown date, after the outbreak of the al-Aqsa intifada, the Defendant entered into a conspiracy with additional activists in the Terrorist Organization, for the perpetration of terrorist attacks against Israeli citizens and IDF soldiers.

Within the framework of the conspiracy and for the purpose of promotion thereof, the Defendant supplied weapons to the activists in the Terrorist Organization for the purpose of carrying out the terrorist attacks.

The activists in the Terrorist Organization, who joined forces in order to carry out the conspiracy, made use of weapons which were supplied to them by the Defendant, in the terrorist attacks set forth below:

1. The shooting attack on the settlement of Homesh.
2. Placing an explosive charge on the Zuata-Asira bypass road.

[Stamp] P 5: 273

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

3. A shooting attack with an M-16 rifle against a military patrol in Deir Sharaf.
4. Placing an explosive charge in Sarah."

The State goes on to claim that, in these actions, the Defendant was unlawfully attempting to cause the death of many persons, and that these actions, *inter alia*, are in the nature of a conspiracy to commit a crime, attempted murder, and unlawfully carrying a weapon.

The admission by the Defendant is as follows:

P/5A: "2. I carried out a shooting attack directed against a military position on Mt. Gerizim in Nablus ...

3. I carried out a shooting attack directed against military vehicles in the vicinity of the Hawara camp, near Nablus.

4. I carried out a shooting attack directed against military vehicles in the vicinity of Nablus, on the west side, near Zuata ..."

"13. I supplied [REDACTED] with two explosive charges plus a Kalashnikov, which he placed near Kafr Sara, Nablus.

14. I supplied [REDACTED] with an explosive charge, which he placed on the road to Dir Sharan, against an Israeli patrol."

[Stamp] P 5: 273 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

P/6A: "yes, he participated once, together with me, in carrying out a shooting attack directed against an Israeli military position on Mt. Gerizim ..."

Q. Which terrorist attacks did you speak about with [REDACTED]

"A. I spoke with him about many terrorist attacks, and I remember that I spoke with him about a shooting attack which I had carried out along with [REDACTED] and [REDACTED] [REDACTED] and [REDACTED] near the Hawara camp, directed against a military vehicle. I also spoke with him about placing explosive charges in the vicinity of Zuata; I had participated in those terrorist attacks along with [REDACTED] and [REDACTED] and [REDACTED] and [REDACTED]."

"Q. Do you remember all of the terrorist attacks in which you participated directly?

A. I remember. 1. A shooting attack directed against a military position on Mt. Gerizim. 2. A shooting attack directed against a military vehicle in the vicinity of the Hawara camp. 3. A shooting attack directed at members of the armed forces at Joseph's Tomb. 4. A terrorist attack at Dir Sharan. 5. A shooting attack directed at military vehicles ... 7. A shooting attack directed at vehicles.

Q. Can you give details about the shooting attack directed against the military position on Mt. Gerizim?

A. Yes, about seven months ago, I participated, together with [REDACTED] and [REDACTED] in shooting about three times at a military position on Mt. Gerizim ..."

"Q. Do you have any additional details about the shooting attack directed against a military vehicle in the area of the Hawara camp?

A. About six months ago, I participated, together with [REDACTED] in a shooting attack directed at a jeep in the Hawara camp, and each of us fired about half a clip of bullets, and the soldiers fired back at us.

Q. Can you give details about the shooting attack directed against a car, which you mentioned above?

A. Yes, I participated, together with [REDACTED] and [REDACTED] and [REDACTED] in a shooting attack, and we shot at a tank in the area of Hawara (the camp). We were shooting from Kafr Kalil. That day, the attack was carried out at about 4:00 p.m., and each of us fired a clip of bullets at the tank."

[Stamp] P 5: 274

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"... And I took two old [anti-] tank missiles from [REDACTED] in order to take the explosives out of them and to use the explosives to make explosive charges, and I used the explosive charges on the bypass road at Zuata-Asira against military vehicles.

Q. How many charges did you make out of the missiles which [REDACTED] gave you, and how did you use them?

A. After I took the missiles from [REDACTED] I gave them to [REDACTED] from the Balata camp, and [REDACTED] made a charge out of them, and he was the one who placed the charge on the bypass road.

Q. Do you remember when he placed the charge and whether people were hurt when the charge exploded?

A. The charge was placed sometime during the al-Aqsa intifada; I do not remember a date, and according to the information which I received, the army blew up the charge before it exploded."

"I sent [REDACTED] to transport [REDACTED] and [REDACTED] and [REDACTED] so that they could place a charge on the road, near [REDACTED] west of Nablus. In the end, however, they did not place the charge, because it was far away. They brought the charge back and they used it in the area of Zuata against a military vehicle, and I do not know if anyone was hurt in that terrorist attack."

Q. Did you have any contact with [REDACTED]

[Stamp] P 5: 274 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Almud Aweis

A. Yes. About 10 months ago, we took a charge from them, and he placed it on the road in Dir Sharan, and he set off the charge against a military patrol."

"... And I gave him an M-16 weapon, and [REDACTED] carried out a shooting attack with the weapon which I gave him. The shooting attack was directed at an Israeli vehicle on the bypass road east of Nablus, and according to [REDACTED] the vehicle was not hit."

Q. Can you explain to me about the terrorist attack in Dir Sharan which you mentioned above?

A. Yes. About eight months ago, [REDACTED] [sic] from the Balata camp, who was living in Dir Sharan, came to me and asked me for an explosive charge to carry out at terrorist attack, and I gave him a charge that weighed 15 kg which I had received from [REDACTED] and the detonation was with wires. According to what I know, [REDACTED] placed the charge on the main road at Dir Sharan, and set off the charge at a military patrol, and caused damage to a jeep, and I do not know if people were hurt."

"A. Yes. A few months ago, [REDACTED] a resident of Sara, suggested to me, while he was studying at al-Najah University, that we carry out a terrorist attack in the area of Sarah, and he [sic] agreed to this. I gave him two explosive charges and a Kalashnikov, and when I gave him the charges and the weapon, there was a person with him, named [REDACTED] a resident of Sara, and they set off the charges at a tank in the area of Hawara, and one charge exploded, and after that, they fired at the tank, and after the terrorist attack, they gave me back the weapon."

P/8: "... And another man from Dir Sharan was with him, and [REDACTED] asked me for an explosive charge, so as to carry out a terrorist attack on an Israeli military patrol, and I agreed, and I gave him an explosive charge which I had received from [REDACTED] and according to the information in my possession, [REDACTED] carried out the terrorist attack against a military patrol in the area of Dir Sharan."

"A. Yes. About five months ago, [REDACTED] introduced me to a man named [REDACTED] who knew how to make explosives and charges, and I took five charges from him, and [REDACTED] and [REDACTED] placed the charges near Zuata, and once [REDACTED] and I went out to place a charge. The soldiers identified us, and we ran away, and [REDACTED] was with us, and we left the charge behind when we ran away."

The "additional item" is as follows:

[REDACTED] (Witness No. 6 for the prosecution), P/12:

"A. I confess that, during the month of May in the year 2001, I went out with all those persons to carry out a shooting attack directed against a military position which is located in Mt.

[Stamp] P 5: 275

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

Gerizim. On that day, Nasser Aweis gave me an M-16 weapon, and we all set out for the position. We took up a position in the Dahiya area, in Nablus, from where we fired on the [illegible, probably "military"] position, toward Mt. Gerizim. I personally fired [illegible, probably "about 20"] bullets, and each of the other people fired the weapon in his possession, at the position. This was about 10:00 p.m. And then the army started firing at us, and we fled the scene.

Q. Did you participate in additional shooting attacks against that military position or against other positions?

A. I confess that I participated, about six more times, in shooting attacks directed against that position on Mt. Gerizim, with the same people. In addition, I participated, about four times, in shooting attacks directed against an IDF position which is located in Jabal Shamali, above the Ein Beit Alma camp. Also, of course, I participated in shooting attacks directed against army patrols which were patrolling in the area of the Balata camp. All those times, I fired the M-16 that Nasser Aweis had given me."

[Stamp] P 5: 275 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

P/13:

"... And on that day, [REDACTED] told me that he intended to carry out a terrorist attack, and accordingly, he asked me to get hold of two explosive charges for him, for the benefit of the terrorist attack. I told [REDACTED] that I know [sic] how to manufacture explosive charges, and therefore I took him to Nasser Aweis, in the Balata camp, and I asked Nasser to obtain two charges for me. Then Nasser called [REDACTED] and asked him for two charges, and an hour later, [REDACTED] came and brought two charges with him, made out of a pipe 30 cm long and 40 cm wide [sic]. Each charge was closed on both sides, and there were white electric [wires] coming out of one side. After that, [REDACTED] received the charges, and each of us went home, and three days later, I heard from [REDACTED] that a terrorist attack had been carried out against a military jeep in Silat al-Dhaher, during the night, and they had set off the charges against the jeep, but nothing had happened to it."

P/18:

A. In my second testimony, I confessed that I – together with my friends, [REDACTED] and [REDACTED] – we carried out two shooting attacks against the settlement of Homesh, and this ... is all true, that the three of us perpetrated shooting attacks, on four or five occasions, against the settlement of Homesh. The fire was directed against the watchtower, at the edge of Homesh, from the direction of Silat al-Ladha, and against the houses in the settlement. This took place in the course of the first three months, at the beginning of the al-Aqsa intifada. In all of those cases, we would arrive in the late hours of the night, after 10:00 p.m., and I remember that, in all of those cases, the soldiers fired back from the watchtower. I confess that I was the one who supplied them with weapons in all of the attacks mentioned above, I fired an M-16, and I gave [REDACTED] a Kalashnikov, and I gave [REDACTED] a Glock. I would take those weapons from Nasser Aweis, before going out on each of the terrorist attacks.

Q. From what distance did you fire at the settlement of Homesh?

A. From about 1 km away.

Q. Which other shooting attacks did you participate in?

A. Approximately in the beginning of 2001, [REDACTED] and [REDACTED] and I fired on a security jeep in the settlement of Homesh, from about 500 meters away. This was during the late hours of the night, after 10:00 p.m. I fired an M-16, [REDACTED] fired a Kalashnikov, and [REDACTED] fired a Carlo – the same weapons which we had used in the previous shooting attack against Homesh, the same weapons which I had taken from Nasser Awiss. After he fired, the soldiers fired back, and we fled the scene ... A. He and I did not do anything except what I have already mentioned, but I would like to state that [REDACTED] asked me for a weapon, three

[Stamp] P 5: 276

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

months ago, and claimed that he wanted to carry out shooting attacks against IDF soldiers. I agreed to his request and I gave him a Kalashnikov which I had taken from Nasser Aweis, and a week later, [REDACTED] gave me back the weapon, and I do not know if he used it."

Witness No. 25 for the prosecution, [REDACTED] P/47B:

[REDACTED] about 25 years old, a resident of Nablus, and [REDACTED] about 27 years old, a resident of Beit Iba – we carried out a terrorist attack involving an explosive charge and shooting, on the bypass road near Beit Iba. When we came to the entrance to Beit Iba, I called Nasser Aweis, and he told me that he was sending us people and weapons for the terrorist attack. Half an hour later, [REDACTED] and [REDACTED] came to the scene. They arrived in a white car. Each of them had an M-16 rifle, and in addition, there was a 250 machine gun in the car, as well as an explosive charge within a fire extinguisher [*atfaya*]. At about 11:30 p.m., we all went out in the white car to carry out the terrorist attack on the bypass road near Beit Iba. [REDACTED] and [REDACTED] placed the explosive charge on the road and connected a wire.

[Stamp] P 5: 276 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahinad Aweis

to the explosive charge. This was a charge which was activated by wires and a battery. As soon as they had connected the wires, suddenly IDF soldiers who were staked out there opened fire on them. [REDACTED] was killed and [REDACTED] was wounded in the leg. [REDACTED] and [REDACTED] [sic] [REDACTED] fired at the IDF soldiers. After that, [REDACTED] and [REDACTED] [sic] [REDACTED] and I fled the scene."

Witness 21 for the prosecution, [REDACTED] P/40A:

A. In the beginning of the al-Aqsa intifada, [illegible, probably "I participated" or "they participated"] in stone-throwing activity directed at Joseph's Tomb in Nablus, and at the [illegible, probably "military"] forces in Nablus. In June [20]02, [REDACTED] contacted me and said that he was planning to set up a military squad belonging to Tanzim Fatah. He suggested that I enlist in the military squad, and [REDACTED] said that the purpose of setting up the squad was to carry out terrorist attacks against the Israeli army in the Nablus area. I agreed to this and, within the framework of the military squad, I participated in 10 shooting attacks directed against the army in the Nablus area. Participating in the shooting attacks along with me were (1) [REDACTED] (2) [REDACTED] (3) Nasser Aweis, about 35 years old, from the Balata camp, who was in charge of the Tanzim in Nablus ...

Q. Who used to plan and prepare for the perpetration of the terrorist attacks in which you participated?

A. Nasser Aweis was the one who used to plan for the perpetration of the terrorist attacks, and he was the one who used to supply us with the weapons.

[Q.] Which Israeli military positions did you shoot at?

A. We carried out shooting attacks directed against a military position on Mt. Alana. We also fired at the settlement of Elon Moreh, and we also fired at the Saqen roadblock near Hawara ...

The second terrorist attack, in August 2001: Nasser Aweis contacted me [and] [REDACTED] and told us that young men from the Tanzim wanted to place an explosive charge on the bypass road in the area of Beit Ira, and he asked me and [REDACTED] to participate in the terrorist attack and to place the charge along with the young men ... The tenth terrorist attack was a shooting attack directed against the funeral ... The funeral [procession] went from Hawara to Yitzhar, and when they got to the entry to the Hawara camp, Nasser Aweis and [REDACTED] and [REDACTED] and I fired at the participants in the funeral. The army fired back, [REDACTED] and [REDACTED] and I fled the scene and headed toward the camp ..." and Nasser and [REDACTED] and Y [REDACTED] and I fled the scene and headed toward the camp ..."

The facts contained in the charges were proven.

[Stamp] P 5: 277

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

The offenses of murder, attempted murder, causing severe bodily harm and attempt to cause severe bodily harm

The State ascribes to the Defendant offenses of murder with malice aforethought in the first five counts; offenses of attempted murder in all of the accounts; offenses of causing bodily harm with aggravated intent in the first five counts; the offenses of attempt to cause severe bodily harm in Counts No. 6 and No. 7.

With regard to these offenses, a question arises as to the status of the Defendant.

Section 29 (a) of the Penal Code, 5737 – 1977, tells us that a person who perpetrates an offense together with or through another person shall also be considered as the perpetrator of the offense.

[Stamp] P 5: 277 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

It has been proven to us that the Defendant's mental attitude to these offenses is beyond all doubt. The Defendant wanted and desired to achieve the results of the criminal actions, with every fiber of his being, and was the motivating force in the implementation of a joint plan, carried out together, to intentionally cause the death and injury of his victims, as has been proven.

There cannot be even the slightest doubt that he is the perpetrator of the offenses (see Criminal Appeal 4389/93, Mordechai Vabudi v. the State of Israel, PD 50 (3) 239 and the rulings mentioned there; see also Criminal Appeal 2796/95, John Doe v. the State of Israel, PD 51 (3) 388).

The factual infrastructure which has been revealed to us attests to the fact that the acts of murder were carried out, from beginning to end, with malicious intent, based on the decision and the purpose of causing death, founded on cold blooded thought, controlled behavior and settled mind, and following precise and scrupulous preparation.

We do not have even the slightest doubt that the fundamental elements for the offenses of murder with malice aforethought have been fulfilled, the offenses have been proven, and – as set forth above – the Defendant carried them out.

Obviously, the fundamental elements for the offenses of attempted murder have also been properly proven.

The Defendant's plan of intentionally causing the death of many civilians, and the implementation of that plan as described above, as it has been proven, substantiates the fundamental elements of the less severe offenses of causing bodily harm with aggravated intent and attempt to cause bodily harm with aggravated intent. These offenses as well have been properly proven.

Unlawfully carrying a weapon

The State also ascribes to the Defendant offenses of unlawfully carrying a weapon, in Counts No. 2, 3 and 8.

It has been proven that the Defendant carried, without a permit under any law, M-16 rifles, ammunition and hand grenades, which are in the nature of "weapons," as this term is defined in Section 144 (c) of the Penal Code, 5737 – 1977. The Defendant has confessed to this, as set forth above, and has also confessed that he used the weapons. It is enough for us to mention that which has been set forth in his statements, as follows:

[Stamp] P 5: 278

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

"I supplied Said Ramadan with weapons for the perpetration of a suicide attack within Jerusalem ... I supplied [REDACTED] with weapons for the perpetration of a suicide attack within Hadera." (See P/5)

See also the Defendant's confession to the shooting attacks described in detail in Count No. 3, as set forth above.

Because the terrorists Said Ramadan and [REDACTED] made use of the weapons inside Israel, as has been proven above, and because the facts of Count No. 8 have also been proven, it appears that the fundamental elements of the offenses of possession of weapons have also been proven as required.

[Stamp] P 5: 278 [continued]

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

Summary

Having found that the State has proven all of the actions that have been attributed to the Defendant in the indictment, according to the burden of proof that is incumbent upon it to do so beyond all reasonable doubt, we hereby convict the Defendant of the following offenses:

Membership and activity in a terrorist organization, in contravention of Sections 2 and 3 of the Prevention of Terrorism Ordinance, 5708 – 1948.

Conspiracy to commit a crime, in contravention of Section 499 of the Penal Code, 5737 – 1977.

Premeditated murder, in contravention of Section 300 (a) (2) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Attempted murder, an offense in contravention of Section 305 (1) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Causing bodily harm with aggravated intent, in contravention of Section 329 (1) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Attempt to cause severe bodily harm, an offense in contravention of Sections 329 (1) of the Penal Code, 5737 – 1977.

Unlawfully carrying a weapon, an offense in contravention of Section 144 of the Penal Code, 5737 – 1977.

O. Salomon-Czerniak
Judge

Judge S. Timan, Presiding Judge, and Judge N. Achituv:

We have read the detailed and well-founded opinion by our colleague, the Honorable Judge Czerniak, and we concur with the conclusion that has been reached by her.

S. Timan
Presiding Judge

N. Achituv
Judge

[Stamp] P 5: 279

Felony Case (Tel Aviv) 1137/02

State of Israel v. Nasser Mahmoud Ahmad Aweis

It has accordingly been decided to convict the Defendant of all of the offenses ascribed to him in the indictment, as set forth in the opinion by the Honorable Judge Czerniak.

S. Timan, Presiding Judge N. Achituv, Judge O. Czerniak, Judge

Handed down and notified on this day, 29 Nisan 5763, May 01, 2003, in the presence of Counsel for the parties and the Defendant.

This version is subject to changes in editing and phrasing.

[Stamp] P 5: 280

IN THE UNITED STATES DISTRICT COURT
FOR THE SOUTHERN DISTRICT OF NEW YORK

MARK I. SOKOLOW, *et al.*,

Plaintiffs,

vs.

THE PALESTINE LIBERATION
ORGANIZATION, *et al.*,

Defendants.

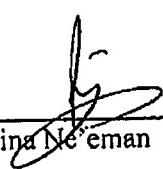
No. 04 Civ. 00397 (GBD) (RLE)

DECLARATION OF RINA NE'EMAN

Rina Ne'eman hereby certifies as follows:

1. The attached translation from Hebrew to English is an accurate representation of the document received by Rina Ne'eman Hebrew Language Services, to the best of my knowledge and belief. The document is designated as P 5:237-280.
2. I am a professional translator with a B.A. in International Relations from the Hebrew University of Jerusalem (Israel) and 30 years of translation experience. I am fluent in Hebrew and English, and I am qualified to translate accurately from Hebrew to English.
3. To the best of my knowledge and belief, the accompanying text is a true, full and accurate translation of the Hebrew-language document designated bearing the bates number P 5:237-280.

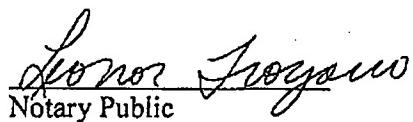
Dated: March 6, 2014

Rina Ne'eman

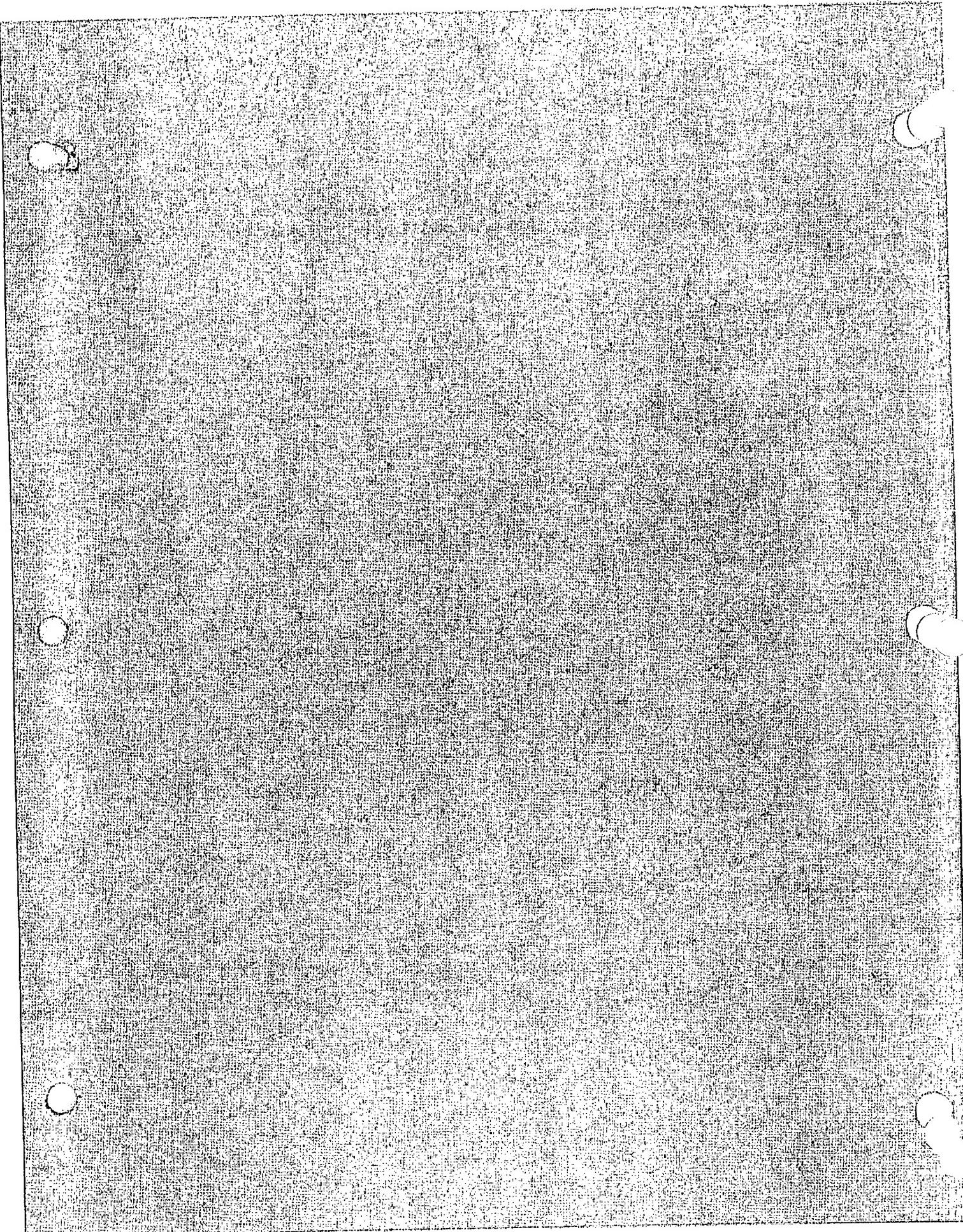
ss.: New Jersey

On the 6 day of March, 2014 before me, the undersigned, personally appeared Rina Ne'eman, personally known to me or proved to me on the basis of satisfactory evidence to be the individual whose name is signed to this Declaration and acknowledged to me that he executed the same in his capacity, and that by his signature on this Declaration, the individual executed the Declaration.

Sworn to me this
6 day of March, 2014

Notary Public

LEONOR TROYANO
ID # 2365580
NOTARY PUBLIC OF NEW JERSEY
Commission Expires 03/20/14

מדינת ישראל נאסר מחמוד אחמד עוויס

מ"ח (ת"א) 1137/02

בתי המשפט

מ"ח 02/001137		בית משפט מחוז תל אביב-יפו	
01/05/03		בפ' כב' השופט ש' טיכן - אב"ץ כב' השופט נ' אתיוטוב כב' השופט ע' סלומון-צ'רניאק	נ"י:

בג"ד בעניין: מדינת ישראל
 דבורהzon ותמראניס ע"י ב"כ עוזי

הנאשך נאסר מחמוד אחמד עוויס
 ע"י ב"כ עוזי בולוס

המדינה טוענת כי ארגונים אלה הם ארגוני טרור על פי הגדרתם בפקורה למניעת טרור והנאשך אשר מילא בהם תפקיד בכיר כמתואר, יום, ארגן והפעיל מעשי פגוע רצחניים כלפי מטויות ישראליות במדינה ובאיוש ופעלו תואנה כללה בין השאר גם רכישה וייצור של אמצעי לחימה מסוימים והעברתם בין במישרין ובין בעקיפין לידי המחלבים שביצעו בפועל את הפיגועים מטעם הארגון הטרוריסטי.

הכרעת דיןהשופטת ע' סלומון-צ'רניאק:האישום

המדינה טוענת כי בתקופה הרלבנטית לאירועים המתוירים בכתב האישום, היה הנאשך מפקד אזור שכם ונפנו השומרון של ארגון תג'ים-פתח וכן מפקד ארגון "כתאב שחדא אלאקטא" (גזרי חללי אל אקצא) באזורי זה.

המדינה טוענת כי ארגונים אלה הם ארגוני טרור על פי הגדרתם בפקודה למניעת טרור התש"ח-1948 והנאשך אשר מילא בהם תפקיד בכיר כמתואר, יום, ארגן והפעיל מעשי פגוע רצחניים כלפי מטויות ישראליות ובאיוש ופעלו תואנה כללה בין השאר גם רכישה וייצור של אמצעי לחימה מסוימים והעבירתם בין במישרין ובין בעקיפין לידי המחלבים שביצעו בפועל את הפיגועים מטעם הארגון הטרוריסטי.

פח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מהמוד אחמד עוויס

המדינה טוענת כי כתוצאה מעשי של הנאשם נרצחו נפצעו ונפלו אזרחים רבים והוא מבקש להרשותו במשפט האשימים הכלולים בכתב האישום בעבירות המוחשית לו והן: חברות ופעולות בארגון טורויסטי עבירות בגין סעיפים 2-1-3 לפקודת מניעת טורר התש"ח-1948.

מעשי קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות בגין סעיף 499 לחוק העונשין תש"ז-1977.

מעשי רצח ונסיבות למעשים אלה עבירות בגין סעיפים 300(א)(2) ו-305(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

מעשי גרים חבלה בכונה מחירה ונסיבות למעשים אלה, עבירות בגין סעיפים 329(1) ו-329(1) ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ניסיאת נשק שלא כדין, עבירות בגין סעיף 144(ב) לחוק העונשין תש"ז-1977.

לו ההגנה של הנאשם

בתחילה הודיע שכר הנאשם את שרתו של ע"ד בולוס ושיתף עמו פעולה. הסגור קיבל לידי את מלאו חומר התקירה ואף הודיע כי יטען בשם של הנאשם טענות מקדימות אלה ואחרות ובחן טעם חסר סמכות.

ניצן לקו ההגנה העתידי של הנאשם נמצא בפורוטוקול ישיבת 22.9.02. בישיבה זו טען הסגור (בפני הרכב אחר) בין השאר "אחריו שהסבירתי לו את העניין, הוא אמר שהוא לא רוצה עורך דין, שהוא מיצג את עצמו ארגן מקרים שזכה זכר נוכן לדוחף קידמה את הדין, זמן שלפחות שבועיים".

באותה ישיבה – כעה מהפורוטוקול – אמר הנאשם לעורך דין ובאמצעות המתורגמן "אל תדברبني אני עורך דין של עצמי, אני מיצג את עצמי" וכבר אז החליט ביהם"ש כי "משרדו של ע"ד בולוס י Mishkan licag את הנאשם גם אם האחורי יתלו לナル את הדין בעצמו".

בישיבת 22.1.03 (בפני הרכב الآخر) הודיע הסגור את הדברים הבאים: "אנחנו חוזרים בנו מהטענה של חסר סמכות. אני מסכים שהיתה חלה לחלה להציג סיכומים תוך 30 יום לגבי טעם חסר הסמכות, אבל לאור זההותם שהו בנושא של ברוגותי ולאור החלטות בית המשפט המכוזי לדחות את חטעה הזאת, החלטנו לחזור מהטענה לת老師 סמכות בתיק זה".

לאחר מכן הגיש הסגור בקשה לפטור אותו מיצוג והבקשה נדחתה בחילתוינו מיום 2.3.03.

המשפט החל נמשך ונסתiens בנסיבות הנאשם וסגורו ותרגומו מלא לשפה העברית. הנאשם והסגור שתקו לאורך כל הדרך. הם לא תיאבו לכתב האישום (ויאינו בכך כפירה גורפת) הם לא טעו טענות מקדימות, לא חקרו עדים בתקירה נגדית ולא העלו טענות משפטיות. הנאשם לא העיד ולא הובאו עדים מטעמו. השניים אף בחרו שלא לסכם.

עמדו זו ובחן על רקע הוודאות בכתב של הסגור לאמר:

2

נו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאג'ר המשפט הישראלי

C:\Users\Owner\Desktop\to bales stamp\Nasser Aweis Conviction.doc

פתח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מתחום אוחמד עוויס

"...החו"ם שוחח עם הנאש בכמה הזרמנויות ונסה לשכנע אותו לקבל ייצוג משפטי עyi עוו"ד. הנאש בחר שלא להיות מייצג עyi עוו"ד.

5. התיימ הסביר לנאש כי הוא אמרו לייצג את האינטראסים שלו במשפט, בתשובה הבוחר הנאש כי החלטת שלא לנקוט חלק פעיל בחלוקת המשפט, זכוו לבחור ולנקוט בדרכים שהוא בוחר לעצמו לרבות באמצעות קו הגנה פטי של שתיקה במהלך משפטו.

6. הנאש ביקש שאם ביחס' יכפה עליו הופעה בדין עליון אך ורק לשתוך.

7. ביום 11.3.03 ולאחר החלטת כב' ביחס' שוב הסביר התיימ' לנאש את החלטת כבודם ואת הסיטואציה שהוא נמצא בה וכי במידה וישנה טענה משפטית במהלך חזון מן הראי שוח'ם יתייחס אליה, אולם הנאש שלל אפשרות זו וחזר לדבריו שאינו מעונין לשתח' פעליה ואינו רוצה אותן בסוגרים שלו ושוב בקש שעליינו לשתווכ...

10. הנאש מודיע היבט למשמעות הדברים, והוא אכן פסול דין ויש לו היכולת השכלית והאינטרקטואלית לבחור כיצד להל את המשפט...

13. בהדר שתווך פעולה עם הנאש וחו'רתו לسانגור לשתווכ במהלך המשפט לא לחקור עדים ו/או לטען טענות משפטיות ואו אחריות ולא לדבר בשמו ואו לטען טענות עבדתיות ואו משפטיות לא נותר להימ אלא למלה את פיו מים ויהיה מנוע מלהשות אחריות וגאות גם מטעמים מובנים שמקורם בכללי האתיקה המתייבים כל עוו"ד...".

שוכנענו מהנאמר בחודעה, מדברים שטאמרו לנו בעין זה בעל פה ומהתנהגות הנאש וסנגורו עבר המשפט ובכל עת מהלכו, כי הנאש נוקט עדמה המבטאת קו הגנה אותו בחר בידוען ברצון מלא וחופשי ובשים' דעת.

לפנינו בחירה שהיא פרי מהלך מחושב מכון מודיע מושכל ומיניפולטיבי אשר נעשתה על ידי נאש חביב היבט וער לבכל השלכותיה.

לנאש ניתנה בכל עת האפשרות המלאה ליטול חלק פעיל בדיון אף ניסיו לדרבן את סנגורו לעשות מלאכתו ככל יכול גם בהדר שיטו' פעולה מיוחד מצדו של הנאש ולכל הפתוחות כאשר מזובר בטיעון משפטי גרייה.

הсанגור הנכבד שב והסביר כי אין הוא מتعיר בדיון הגם שמדובר בטיעון משפטי מן הטעם שהזוכה עליו מצוות קו ההגנה של הלוקו.

במילים אחרות, לא במחדר עסקינו או באדישות לתוצאה אלא בקו הגנה ברור והחלטי.

חזקת על הנאש וסנגורו שהם מודיעים מראשית הדברים לנפקות המשפטית שנושא עמו קו הגנה זה.

הזהאות הנאש

הנאש הודה בעבורות המיויחסות לו בכתב האישוט במסגרות חוותותיו במהלך המשפט.

פ"ח (תניא) 1137/02

מדינת ישראל נטسر מוחמד אחמד עוויס

ההודעות ת/5 מיום 21.4.02, ת/6 מיום 28.4.02 ות/7 מיום 30.4.02 ו- ת/8 מיום 1.5.02 ו- ת/9 מיום 14.5.02 נכתבו על פי עדותו של עית 5 חוקר בחוליות פ"יע רוני עמאר בערבית בכתב ידו של הנאשם ולאחר שהסביר לעיתונאים את החשדות המโยחסים לו ותויריו כדת וכדין. על פי עדות החוקר, לאחר שהנתפס אישר בפנוי כי הוא מבין הן את החשדות והן את מהות האזהרה, בקש הוא לכתוב את הדברים בכתב ידו ועשה כן מרצונו הטוב וחופשי.

על פי עדות החוקר הנאשם חגם בפנוי על ההודעות. החוקר תרגם את ההודעות לעברית (לכל הודיעץ צמוד תרגומה לעברית ת/5א' עד ת/9א' כולל בחתמתו).

ההודעה ת/22 מיום 27.6.02 נכתבה על ידי עית מס' 7 החוקר חזאי חליי אשר הסביר כי גבה את העדות בשפה העברית השוגרה על פי לאחר שהנאשם הומר כדין, הבין את מהות החקירה ואת האזהרה ומסר דבריו מרצון טוב וחותמי עליים. הנאשם חתם על ההודעה שהחוקר רשם אותה בערבית. נס חוקרי זה ותרגם את ההודעה לעברית והתרוגס צמוד להודעה (ת/22א).

נסיבות גביה ההודעות באופן המתואר לעיל, העובדה שברובן המכريع (חמש מתוך שעודות) נכתבו על ידי הנאשם בכתב ידו והעובדת שהנאשם שב ואישר בפניהם שופט צבאי (ראיה פרוטוקול מישיבת הרכבת מעצר ת/23 ועדות עית מס' 5) כי "אני מאשר אמתיות ונכונות ה抬起头ות והודאות שמסרטתי בחקירותי בערבית קראתי אותן וחותמתי עליים. נכון שהייתי מעורב בכל המעשים והפיגועים שהודעת עליים. כל אחד וחותמך שלו" אינני מתנגד להארכת המעצר המבוקשת", הן הנותנות שראיות אלה קבילות ואין חשש כי הופעל על הנאשם לחץ חיזוני אשר הביאו להוזות בפיתוח מעשים שאין לו חלק ונחלח בהם.

בחינת תוכן של ההודעות ובכללן ה Hodotot אכן מעלה שלפנינו דבר דבור על אופניו סיפור דברים כהוותם מתוך מחשבה בהירה ברורה ותגיוונית בדעת צוללה ומיושבת והן בעלות משקל עצמי פנימי גבוהה אשר מצביע לכשענם על אמתותם.

ברי שהודאתה הנאasset בפני שופט המעצרים ובפיקוחו נעשתה ללא לחץ או השפעה ובהיותה נשאה עמה תוצאות חמורות לנasset, מהוות ראייה מאמתת מהותית ובעלות משקל מיוחד מיהודה העצימה את כוונתו של הודייתיו הקודמות מלבד היעת עמדת קריאה עצמאית (עיין דין 3081/91 קובל' י מי פיד מה(4) 441 וכן ע"פ 99 6613 סטיבן סמירק י מי, פיד נו(3) 529 וע"פ 99 3338 פד נד(5) 667).

הזרישה ל"דבר-מה" נוסף אשר מפגח חשש שהוא פנימי הוא שהביא את הנאשם להודאות, נמלאת עד תום, באמרות בכתב שנטעו עדים אחרים מחוץ לכותלי בית המשפט אותן אין מקבלים קריאות קבילות ומהימנות כפי שנפרט להלן.

השותפים

עד התייעזה [] (עמ' 6), [] (עמ' 21), [] (עמ' 23) ועוד [] (עמ' 6) אשר דינו הוכרע ונגור בטרם העז (עיין כי"א פרוטוקול הכרעת דין גוזר דין אשר טומנו ייחדי ת/11) שלוש האחרים נקראו להעיד בטرس נסתיים משפטם ונתעוררה השאלה אם עדותם קבילה אל נכון הלכת

פתח (תנ"א) 1137/02

מדינת ישראל נואס מחמוד אחמד עוויס

קינוי (ע"פ 194/75 מנהס קינוי י מי פייד ל(2) 477), הacula אשר כבילה לא נתגשנו עדין (ע"פ 1774/02 שמעון קדוש י מי) והוא מורה לנו "ישאין לחעיר נאשם אחד נגד נאשש שני, אפיו הוגש נגד כתבי אישום נפרדים, כל זמן שיש חשש, כי העד עלול לטופות לטובת הנאה על ידי המתקתק דינו במשפט התיולוגי ועומד נגדו. דבר זה אפשר למנוע בין על ידי כך שמשפטו תברר לפני מתן העדות ובין על ידי הפיכתו לעד מלך ועימוכו ההליכים או הצהרה מטעם התביעה שהמשפט נגדו יבוטל עם סיום העדות...".

המדינה נווטה זרכה בהתאם למזה שנקבע בע"פ 579/88 סוייטה נגד מדינת ישראל פייד מד (נ) 529. לטעמה, הנאשש לא הוגנד להעתדי עדים אלה אף שידע היטב כפי שידע סנוורו שמשפטם לא נסתיים, והוא לא חביב מחסום - שעמד לרשותו מן הבדיקה הדינית – בדרכם של שותפיו אל דוקן העדים, בכך וייתר ביעדרן על זכותו להוגנד להשמעתם ואין הוא יכול יותר לתקוף את קבילותן של ראיות אלה, אשר מלכתחילה בגין עדויות הקשורות על פי דין הן (ס. 2 לפקודת הראיות (נ"ח) תש"א-1971) ונותרה שאלת משקלן בלבד.

אכן זוהי תוצאה צפואה על קו ההגנה שנחנאות בחר בו ואין לבוא בטרונה על ב"כ המדינה המכבדה. הויאל וזו תוצאה צפואה ומסתברת של קו ההגנה אשר נקט על ידי הנאשש במחשבה תחילת, צודקת היא שהאחריות עליה רויבעת על הטעם.

שאלנו את ב"כ המדינה בנוגע זה מושום שסבירו שאפשר היה מעלה הנושא בגין את "פתח לי" אך טכור כי המדינה הצעירה בראשית כל עדות כי לא הובטחה לאיש מעדים אלה טובת הנאה כלשהי וכי אין בדעתה להפנות עדויות אלה כלפי דרכן בכל דרך שהיא.

בין כה וכח כל אחד מהארבעה הוכרז עד עזין ולגבי העדויות של כל אחד מעדים אלה נתקשנו לנוכח לפי הוראות סעיף 10א לפקודת הראיות (נ"ח חד"ש), תש"א-1971 (להלן פקודת הראיות) ולהעדר אמורנו בכתב על פני עדותם בעל פה.

ספק איפוא את החלט קינוי תלה בנסיבות אלה כשהסכנות אשר בסיסו ההחלטה אין מתקימות.

תדריך בה תיעדו הארבעה בבית המשפט כפי שייתואר להלן, הייתה עיינית למדינה.

עית מס' 6 – נכס לאולם החליף חיוכים עם חטאיהם והצדיע לו. מכאן ואילך גילה דעתו במיללים ובחתנות שלא ישתף פעה ולא יענה לשאלות.

כך נהג אם כי פנה אלינו פעם אחת מיזמותו ואמר "אני מכיר את הנאשש שכאן ואני שם אותו מעל ראשי למעלה". הוא אף ענה לשאלת ב"כ המדינה "ש. ב 23.12.02 הייתה בבית המשפט הצבאי והודה (צ"ל הודיעת) בכתב האישום הזה שהוגשתי עכשו לביהמ"ש כולל המערכות שלך בפגיעה בחרדה תא. אנחנו רצינו לעזoor את הפעולות הצבאיות והם רצחו את המנהיג [] ורצחו ילדים פלשתינים וזה שדרתיו אוותי לעשות את הדבר הזה" לאחר שלפני כן טען כי כתב האישום נגדו מזויף.

פ"ח (ת"א) 1137/02

מודיעת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

יעית מס' 21 פותח את דבריו במיילים "אני לא רוצה לדבר, אני לא רוצה להעיד" לאחר מכן ענה על שאלות הנוגעות לעניינים שלויים אך בכל הרגע לפרטים מסוימים לא שיתף פעולה. כך למשל ענה לשאלות מותי הכרת את הנאשם או באיזה פעילות צבאית השתתף יחד עם הנאשם אלו שאלת מיה חבר בחיליה הצבאית שבה היה גס הוא, בתשובה "זה דבר פרטי שלי ולא עניינו של ביהמיש", עם זאת, לאחר שהזכיר עדין כך ענה על השאלות הבאות:

"יש. הייתה תבר מותילת האינטיפדה בחויליה שעשתה פיגועים ובין היתר מי שהיה אחראי על החוליה הזאת זה הנאשס פה נאסר עוויס."

ת. מה חטויות בדברים האלה? מה אסור בדברים האלה?

ש. סיפורת במשפטה שתאר עוויס והוא זה שהיה מתכוון את ביצוע הפיגועים והוא זה שהיה מספק לכל חברי החוליה את הנשק

ת. אין לי תשובה

ש. סיפורת במשפטה שהשתתפת בפלחות עשרה פיגועי ירי לעבר הצבאה באוצר שכם

ת. זו הזכות

ש. סיפורת גם לא בדיוק היו פיגועי הירי, לעבר התנהלות אלון מורה, לעבר מתחום צה"ל טמון לחאונרה ת. אני מסרב לעמוד לדין בבימ"ש זה אין לי על מה לעמוד לדין, אם עשיתו או לא עשיתו אפילו אם עשיתי את הדברים האלה, אין זה שום פג

ש. אתה לא עומד פה לדין אין אתה כאן מעיד וצריך לתת תשובה

ת. אני מסרב שנאסר יעמוד לדין על הדברים האלה

ש. על איזה דברים

ת. על מאבקנו נגד הכבוש

ש. אתה בחוראת נאסר עוויס תכננתם לעשות פגוע של הנורות מטען חבלה בשטחים ליד שכם.

ת. זה לא מעין אף אחד.

ש. סיפורת במשפטה שהייתה עוזרת לנאסר עוויס לחубר כל נשק מפעל כזה לפועל כזה

ת. אני לא אמרתني את הדברים האלה כדי לעמוד לדין עליהם

ש. לאיזה צורך אמרת אותן

ת. ככה שאלו אותי ואני סיפרתי,

מכאן ואילך שתק או סרב לענות

יעית מס' 23 אף הוא הבahir מיד עם עולתו לדוכן העדים כי "הבטתי מה שאמר המטורגן ואני לא אגיד כלום" גם הוא הבהיר במהלך החקירה הן במילים והן בהתנהגות שלא ישטר甫 פעולה וכן עשה.

יעית מס' 25 בכר לא שינה מנהגם של האחרים ועל כל שאלה הפנה את ב"כ המדינה לעורך דין אך הוסיף וטען כי כל הדברים שטאמרו על ידו הוצאו בלחש אנשי השב"כ לאחר ששפכו עליו תה, ירכקו עליו, סטרו לו וקשרו אותו למספר ימים.

נוcheinו אם כן לדעת כי עדות הארבעה מקיימת את התנאי הקבוע בסעיף 10(א)(3) לפקודות הראות.

כח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מהמוד אחמד עזיז

הארבעה היו עדות במשפט וניתנה לצדדים הוזמנות לחקום על כן נתקיים התנאי הקבוע בסעיף 10(א)(2) לפקודת הראות (עlyn דניפ 4390/91 מדינת ישראל חאג' יחיא, פ"ד מ" (679).

על הנسبות בהן נבו עדויות הארבעה העידו השוטרים גובי ההודעות.

הchodעות ת/12 וגבו מהתעד [] על ידי עית מס' 28 [] על פי עדות האחורה הוא []
חקר את [] בשפה העברית וכן שהוא כותב את הדברים בעברית ולאחר שהזהיר את []
כדין והסביר לו את מהות החשדות נגדו. על פי עדות [] הוא הציע [] לרשום בעצמו את הודעתו
בערבית אך זה הסביר כי אין טוב בקריאתו ובכתיבתה ואין הוא מתנגד שהודעתו תרשם בעברית. על פי עדות
[] הודעתו של אבו חדר ניתנה מרצון טוב וחופשי.

הchodעות ת/14 וגבו מהתעד [] על ידי עית מס' 34 [] על פי עדות [] הוא הציג
עצמו בפני [] כאיש משטרת גס והוא כמו העד []
חקר את העד בעברית ותרגם את העדות
לערבית באופן סימולטני ולאחר שהזהיר את []
והסביר לו מחות העבריות המיחסות לו ניתנו
הודעתיו של האחורה מרצון טוב וחופשי.

גובה ההודעה ת/16 לא נמנה על עדוי התביעה נתיחס לכך בחמשך.

הchodעות ת/17 ות/18 וגבו מ[] עיי עית מס' 29 [] גם עד זה הציג עצמו בפני
[] כאיש משטרת הסביר לו את זכויותיו ואת מהות החשדות נגד הזריר כדין וודיע לו על וכותבו
רשום בעצמו את ההודעה בעברית. גם עד זה העד כי []
הצהיר שאינו יודע לכתוב עברית וכי אין
לו בעה שהודעות כתובות בשפה העברית.

את ההודעה ת/20 גבה מ[] עית מס' 33 []
הסביר כי העדות נגבתה לאחר
"שהאישים" את []
בחשדות המיחסים לו, הזריר, תרגם לו את תוכן האזהרה, וודיע לו כי הוא
זכאי לרשמה בכתב ידו בעברית אך מאחר כי []
טע שאינו יודע לכתוב והוא נגה את העדות בעברית
ושב ותרגם את שכתב בעברית.

מאחר כי [] טען על פי כל העדויות שאינו יודע לקרוא ולכתוב בשפה העברית העודה שההודעות
נרשמו בעברית אינה מורידה ממשום שגן לו היו נרשומות בעברית היה []
חותם עליון
בחסותך על דברי גובי ההודעות.

או נותנים אמון בעדויות השוטרים גובי ההודעות ת/12 עד ת/20 כולל וקובעים כי נבו מהתעד
[]
בדות וכוכי ותיק שמיירה על זכויותיו וכי [] מסר הודעתו מרצון טוב וחופשי.

ודוק, []
עצמו אינו טוען כי נפל פגס במהלך חקירותו. תשובה לתובעת על שאלתיה "אני אגיד לך
על כל הפעולות שפעלת עם נאסר עוויס על פי הוראות של עוויס במסגרת האינטיפדה" לאמור "כל הדברים
שאת אומרת אלה דברים מזויפים" נדמית על רקע כלל התנהגו והתבטאותיו לפני כהתרסה בعلמא

פ"ח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל כי נסר מוחמד אחמד עוויס

העמדה בנגדו קוטבי להודאותו המלאה בכל פרט אישום שיוחסו לו בכתב האישום המתוון מיום 20.8.02 בפני שלושת שופטי הרכבת בבית המשפט הצבאי (ראח ת/11).

לכך נוסיף את הימנעות הנאש מחקירתם נגדית של עדים אלה הימנעות החזקota את משקל עדותם.

אנו קובעים כי מעתה האימרות הכלולות בהודעות תללו הוכח כנדרש על פי סעיף 10(א)(1) לפקודת הראות.

משנתקימו כל התנאים הנדרשים בסעיף 10(א) לפקודת הראות, אנו קובעים כי אימרותיו של █ חן ראות קבילות.

סבירות גביהת ההודעה ת/16 לא הוכחו. גובה ההודעה לא נמינה על עדי התביעה. למורות זאת, בצד לא מובן לנו לא נמנעה ב"כ ומזינה מלכול אותה בין ההודעות הקבילות לטענה (עין עי 80-81 ל"י סיוכמי התביעה-ראשי פרקים" שנמסרו לנו בכתב). אנו מעריכים מראה זו (ת/16) אשר קבילהה לא הוכחה ומוסיאים אנו אותה מכל הראות שנלקחו על ידו בחשבו.

רשאים אנו להניח במידת ודאות גבוהה שהודאותו המלאה של █ בעבורות שיוחסו לו בפני הרכב של שלושה שופטים מכסת את אמירותו אימרותיו במשפטה, כפי שהצבעה על קבילותן של האימרות מבחרנות נסיבות גביהן.

במהלך עדותו בבית המשפט ועד כמה שניסה להרחיק עצמו מאמרותיו בכתב בדרכים שונות לא הייתה משנתו של █ עקייה. מדי פעע לרוגע קט הבליחה האמת, כך למשל מיד עם תחילת העדות ענה בתשובה לשאלות התובעת "הדברים שאני עשית אותם ומה שדרכ' אותם לעשות אותן אליה בಗל פשעי המלחמה שרן ומופז" ולאחר מכן רצינו לעורר את הפעולות הצבאיות והם יצחו את המנהיג █ ורצו ידים פלשתינאים זה שדרכ' אותו לעשות את הדבר הזה" ואחריב "כל הדברים שאת אומרת אלה דברים מזויפים, תכל' תשאלי את הסיבות לדברים האלה" וכן "עד רגע זה העם היהודי שהוא תחת כיבוש זה והעם הפלשתינים וכל החוקים הבינלאומיים מרים לי להאבק בכיבוש, אל תעיפוי את עמק אל תשאלו אותי שום שאלה" וכן "את █ אני מכיר אותו הוא חבר שלי ושירת איתי ברשות והכיבוש הוא שדרכ' או █ לעשות מה שעשה".

גם הצדעטו של █ לנשעם עם הכניטה לאולם והצהרכו כי הוא מכיר את הנאש ושם אותו מעל לרأسו למלعلاה, סימנים הם לאמירותו של הנאש על הקשר ההיוררכי ביןיהם כמתואר בין השאר בת/12 "נוצר עוויס היה תושב מחנה בלטאה... המכונה אל ח'ר' רוק והוא אחד האחראים בכתאב שוהדא אל אקצא ושימש כאחראי שלו בארגון ונוצר עובד בבטחון חלאומי בשכם ומשתייך לתנאים פתוח..."

אנו מעדיפים אימרותיו של █ אשר ניתנו בכתב מוחץ לכתלי ביהמ"ש הכלולות בהודעותיו דלעיל על פני עדותו במשפט.

פ"ח (תנ"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מתחום אחמד עוויס

הודעות העד ■■■■■ ת/404, ב' ג' נגבו על ידי עית מס' 7 ■■■■■. על פי עדותו של ■■■■■ הודיעות נגבו ונרשמו בערבית לאחר שהסביר ■■■■■ את החשדות המוחטים לו והזיריו כדין. לדבריו, העד מסר את הדברים ברצון טוב וחופשי וח晤ם בסיום בסוף כל עמיד של כל אחת מההודעות. על פי עדותו של ■■■■■ את ההודעות תרגם לעברית אך ■■■■■ נתקש בחותם וחתם על חתום בלבד.

את ת/404' גבה כ ■■■■■ עית מס' 35 ■■■■■ גם עד זה העיד כי גבה את הודעה באותה דרך בנה עשה זאת ■■■■■.

את מאמנים לשניים כי גבו את הודעות ■■■■■ בדרך טויה וכי האימרות הכלולות בהן נמסרו מרוכנו הטוב והחופשי של ■■■■■.

לפנינו לא העלה ■■■■■ טענה כי הדרך בה נגבו הודעותיו פסולה. על השאלה אם מזהה הוא את חותמו לא רצה לענות, לא רצה להסתכל אך לא הכחיש ומענהו בשלילה לשאלת אם הזיריו אותו דין אכן משכנע. גם כאן הימינותו הטענת מחקירות גובי ההודעות מחזקת את עדותם ואנו קובעים כי מעת האימרות הוכחה במשפט כנדרש בסעיף 10א(א)(1) לפיקודת הריאות.

אימרותיו של ■■■■■ שניתנו מוחוץ לכותלי בית המשפט קבילות כראיה בחלוקת דין משתקיכיהם תנאי סעיף 10א(א) לפיקודת הריאות במלאם.

אנו מעדיפים את אימרותיו של ■■■■■ לפי שקיבלו ביטוי בהודעותיו ת/404' עד די על פני עדותו בבית המשפט. מושבויותיו של ■■■■■ לשאלות שנשאל ניתן להבחן על נקלה כי התנהגו בו בית המשפט משפט את החלומות שלאחרות כמשתף פעלה וברובן מرمאות הן עצמן על כך שאימרותיו בנסיבות אמיתיות.

לא למותר לשוב ולצטטן:

"ש. מתי הכרת את נאסר עוויס"

ת. זה דבר פרטיו שלי ולא עניינו של בית המשפט

ש. באיזו פעילות צבאית השתתפת יחד עם נאסר עוויס

ת. זה דבר פרטיו שלי ולא עניינו של ביהמץ

ש. מי היה חבר בחיליה הצבאים שבה הייתה חבר גס!...

ת. זה לא עניינו של ביהמץ

ש. הייתה חבר מתחילה האינטיפאדה בחוליה שעשתה פגועים, ובין היתר מי שהיה אחראי על התוליה הזאת זה הנאש פה נאסר עוויס

ת. מה הטעות בדברים האלה? מה אסור בדברים האלה

ש. סיפרת בנסיבות שאנאר עוויס הוא זה שהוא מתכוון את בוצע הפיגועים והוא זה שהוא מספק לכל חברי החוליה את הנוק

ת. אין לי תשובה

ש. סיפרת בנסיבות שהשתתפת בלפלחות עשרה פיגועי ירי לעבר הגבאים באזר שכם

ת. זו זכויות

ש. אותן עשרה פיגועי ירי שישפרת עליהם היו בתכנונו של נאסר עוויס והוא זה ששיפק את הנשק לירי

מדינת ישראל נאסר מוחמד אחמד עוויס

פח (תיא) 1137/02

ת. אני לא רוצה לענות

ש. סיפרת גם لأنן בדיק היינו פגוע חיריך לעבר התנהלותם אלון מורה לעבר מוחסום צהל לחאהURA
ת. אני מסרב לעמוד לדין בבימש זה. אין לי על מה לעמוד לדין. אם עשית או לא עשית. אפיו אם
עשיתי את הדברים האלה, אין בזה שום פג.

ש. אתה לא עומד פח לדין. את כאן מעיד וצריך לענות תשובה
ת. אני מסרב שנאסר יעמוד לדין על הדברים האלה.

ש. על איזה דברים

ת. על מאבקנו נגד הכבושים

ש. אתה בחוראת נאסר עוויס תכנنت לушות פגוע של הנחת מטען תבלח במשטחים ליד שכן

ת. זה לא מעניין אף אחד

ש. סיפרת במשטרת שהיית עוזר לנאסר עוויס להעביר כלי נשק מפעיל כזה לפועל כזה
ת. אני לא אמרתי את הדברים האלה כדי לעמוד לדין עליהם.

ש. לאיזה צורך אמרת אותן

ת. ככה שאלות אותי וכי סיפרתי

ש. כל הנשקים הרובים ה-M16 שהעבironו שמשו לפגוע ירי כנגד אזרחים וחיילים

ת. אני לא רוצה לדבר ועל תמשיכי..."

ההודעותיו של עית 23 []/[]/[] עי' עית מס' 32

על פי עדותו של [] הוא הודה בפני ברגותי כשותר, הזהיר וודיעא שהלה והבן את תינוק האזהרה.
ת/43 נגבתה בדרך של שאלות ותשובות ונרשמה (כמו גם גס ת/43ג) בעברית משום שהעד [] אינו כותב
ערבית. [] סרב להחותם על ת/43א' מבלי לתת לכך הסבר ואילו על ת/43ג' חתם. [] חסביר כי
במהלך גביהת החודשת לא היה כל איזועים חריגים והוא לא הבין ש[] פצע חוליה או עיף כי אם
כך היה הדבר היה מכך עובdotות אלה. אם היה משחו חריג מאוד העדות לא הייתה נגativa והיה על כך
מזכיר. במחולך גביהת ת/43ג' בפני [] כתוב יד בן שמונה עמודים בעברית והתארון אישר
שהזהירה כתוב ידו לאחר שעיין במסמך.

ההודעות ת/43ב' ת/43ד' נגבו מ[] עי' עית מס' 31. עיפוי עדות [] השניהם
דיברו ערבית אך העדות נרשמה בעברית [] הוויה כדין אך סרב להחותם על האזהרה או על ההזהרה
ת/43ב' אך על ת/43ד' חתם. על פי עדות [] במהלך גביהת שתי ההודעות הוצגו לו [] כתבי יד אותן
זיהה כתבי יד שלו, כתבי יד הגינו לו [] מאחד מחוקרי השבי". [] מסר את הדברים מרוכזו
הטוב וחופשי ולגביו כתוב היד שהוצע לו עם גביהת ת/43 ד' אף השיב "כן, זה כתוב היד שלי וכתבת את מה
שטייחסתי לך עכשו בעזהות".

ההודעה ת/43ה' נגבתה מ[] על ידי עית מס' 36

עיפוי עדות האחרון הוא הודה בפני [] כאיש משטרת הטביר לו כי הוא עומד לחקור אותו ובמה
הוא חשוד. [] מסר את הדברים בצורה מסודרת ואחר כך חותם על העדות לאחר שהדברים תורגמו לו.
על פי עדותו של [] הוא תקר את [] כשלפנינו רקע כללי בדמות זכרון דברים מהשב"כ אך בעדות
מסר לו [] פרטים רבים שלא יכול היה לדעת מוכרכן הדברים ובכלשהו יאמ' זה בנושא נסיבות הקשר

فات (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נטשה מוחמד אחמד עוויס

איך הדברים הenthalו וזו, אלה דברים שמתן בעדות שלו. אם הם הגיעו לגליה ומה היה הקודםומי
קבע זה לא מופיע בוכ"ד".

מהימנים עלינו דברי העדים ■■■■■ על אופן ניהול החקירה ונסיבות גביה אימרותיו של ■■■■■ אשר מצדו איננו טוען שלאה נbam בדרכ פסולה. גם כאן הימנעות הנאהש מתקירה נגדית מחזקת את הדברים שנשמעו מפי גובי החודעות וממן האימרות הוכח במשפט כבדי.

משתקים תני סעיף 10א(א) לפקודת הראות אלו קובעים כי האימרות בכתב שנותן ■■■■■ והכללות בהודעותיו ת/א עד כי חן קובלות כראיה בהליכין דן.

אנו מעדיפים אימרותיו של ■■■■■ על פני עדותם במשפט. מרבית תשובהינו כוונו להעברת המסר שאין הוא מכיר בסמכותו של בית המשפט (יאני לא מכיר בבייהם"ש, אתם לא מבינים?... אני לא מכיר בבייהם"ש ולא בישראל... איני מכיר בבייהם"ש) ולא בהכחשת אימרותיו.

בכל זאת, מדי פעמי פרצו ונתגלו הסימנים המעידים על כך שהאימרות אמיתיות:

"ש. מתי התחלה את הפעולות הצבאיות שלך"

"ת. זה לא עניך..."

"ש. ■■■■■ קרוב משפחה שלך"

"ת. זה לא עניך למה את שואלות אותי שאלות אישיות"

"ש. אתה היה המנג' ושומר הראש של ■■■■■ משנת 96 ועד היום שנעצרת"

"ת. נ, מה את רצח"

"ש. האס זה נכון"

"ת. איך את שואלת שאלות כאלה: אני לא מכיר בך"

"ש. אלה דברים שאתה סיפרת"

"ת. מדובר הזה הוא לא שלי"

"ש. אתה סיפרת גם שנעצרת יותר עט ■■■■■"

"ת. אין לי תשיבות בכלל יותר טוב שלא תשאל..."

ש. אתה דאגת להבין את סעיף לפניה פגוע דאגת לך שהיה מי שיסייע אותך לירושלים למקום קניתם לו בגדים ונעלמים ללחחותם אותו להסתפר ואתה בחנותית נאסר עויס שהיה מתכון וחמאגן אתה גם דאגת להשיג לשיעיד רמאדן נשך רובה M16 ומחסניות עם כדורים

"ת. (העד שותק ואינו משיב)"

"ש. אתה סיפרת בעצם את כל הפרטים האלה בהודעה שלך"

"ת. אני אומר מה שאני רוצה מה שבאי לאי אומר"

"ש. זה מה שאו בא לך להגיד"

"ת. זה לא מני זה לא הכתב שלי, אם באמות נאסר עשה את כל הדברים האלה והוא רק רצה לשחרר לנו את פלסטין וזה דבר מ戎ם את הרראש..."

"ש. לא רק שסיפרת בהודעות שלך על הרבה מקרים של פגועי ירי התאבדות ובהתחיס לכל הפוגעים שעשית אתה מצטער על מה שעשית"

פח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מוחמו אחמד עוויס

ת. אם שرون מצטרע על מה שהוא עשה אז אני מצטרע על מה שעשית.
 ש. אתה לא מצטרע על שליחות מוחבים להתפוצץ פה בארץ ולהרוג?
 ת. אני רוצה לשחרר את ארצי וו שאתס כובשים...
 ש. מזינה לך את הودעה מס' 5 מ' 5.9 גם בהודעה זו אני מראה לך את האזהרה את החתימה על
 האזהרה והחתימה על כל עמי בהודעה ואת החתימה בסוף ההודעה
 ת. מה שאני רוצה אני עשו. אין אף אחד שימנע עלי, אני אכתוב ואגיד מה שאני רוצה...".

אמת ניתנה להאמור שהתשובה "אני רוצה לשחרר את ארצי וו שאתס כובשים" היא בಗדר ראשית
 הוודעה.

יפים לענינו הדברים שטאמרו בעי'פ 735/80 אברהם כהן נ' מ"י, פ"ד לה(3) 94, "مشקופע עתה טיעף 10 נא
 שבית המשפט יכול ל汰עדף את האימורה על העדות בבית המשפט, יכול היה חסגור לניסות ולחזק מעוז
 את גירסת העד בחקירותו הראשית, על ידי תקירה נגדית שטרמה לחסביר שהאימורה למשטרת הינה
 אימורה כזבת, אך חסגור לא חקר את העד כלל".

הודעתה העד ■■■■■ עד ג' נגבו על זכי עד תביעה מס' 31 ■■■■■. העד לא זכר
 את מעמד גביות העדות ורענן זכרונו מהאימורה. על פי עדותו הוא הזדהה בפני ■■■■■ כושטור, ניתן את
 השיחה עם ■■■■■ בעברית ותרגם לו את הדברים. על פי עדותו של ■■■■■ כאשר תרגם לערבית את
 שכתב בהודעתו יכול היה ■■■■■ להסביר על כך לתוך או לסרב להם. על פי עדותו הוא רשם רק את מה
 ■■■■■ אמר לו ו ■■■■■ אישר בפניו את כתוב היד שנעשה בפני תוקרי שביכ' בכתב ידו. על פי עדותו לו
 היו נסיבות וחירוגות היה מצעין זאת ולו נשמעו תלונות היה רושם אותן כמו שהיה מצעין אם היה וראת
 סימנים ויוזאים. ■■■■■ הבahir שכאשר חשוד מגיע לחקירה משטרתית הוא אדים חפשי יוזו החזדמנות
 שלו למסור או לא למסור את גירוסתו ואת מבלי מה שקדם לכך בשיב'כ. אם הייתה איזה שאלה בעיה
 הייתה רושם כי זו חובתו כל מה שישום בעדות זו נאמר מפי החשוד". ■■■■■ הבahir כי "גס בעדויות
 הקודמות וגם בעדות הזאת, הצגת עצמי כושטור, זה הדבר הראשון מעבר לכך הם (הכוונה לנחקרים מסגו
 של העד) עושים את האבחנה מי שוטר ומתי חוקר שביכ'כ, הם נתקלים איתנו בחארכות המעצר והם לא
 יכולים לטעת בענון זהה...".

ההודעתה ת/47' נקבעה מ ■■■■■ על ידי עד תביעה מס' 30 ■■■■■ לדבריו לגבי ההודעה לאחר
 שהחישוד הוזהר כדי העדות נכתבה בעברית אך התקiroת התנהלה בעברית. בתום ההודעה חוא קרא בפניהם ■■■■■ את הדברים וזה חתום בפניהם. על פי עדותו של ■■■■■ שלא צרך ספציפית את המקרה והוא אם היה ■■■■■
 מתלון בפניו הזריר היה נרשם. עד הזריר ■■■■■ כי אין לו צורך להזכיר אט הזדהה כושטור משום שהוא
 חובתו והוא עשה את זה עם כל חדש. בהתיחס לקשר שבין התקiroת שלו כושטור לזכרונות הדברים
 המונגים לו מתחביב הסביר כי התקiroת עצמאית והוא מתייחס לכך "ירק עקיידי דברים ואט חשוד אומר
 שלא היו דברים מעולם זה מה שישום בסופו של דבר כלומר מה שהוא אומר זה מה שישיט".

ההודעתה ת/47ח' ות/47ו נקבע עי' עד מס' 36 ■■■■■. היה ש ■■■■■ טע לפניו בין השאר כי
 הודעתו נקבע בלשון אנשי השב'כ הרחיב ■■■■■ דבריו (לאחר שהותבעה המלמודות ואט אט הפניו תשומות
 לבו לטענותיו של ■■■■■) לא רק על הדרכ' בה גבה ההודעות אלא גם על אופן חקירותו את ■■■■■ אל
 נוכח חקירה קודמת שנערכה לו ונערכת גם לאחרים על ידי השב'כ, חקירה הנעשית לצורך סיכול וכדבריו
 "כשאני מקבל לידי וכי'יך וקירה שמנגע מאנשי השב'כ אני בודק את הנקודות שעולות בו מה החשדות שיש
 נס' אותו חדש ולאחר מכן אנחנו כותבים את תוכן האזהרה וכן החשדות מקרים וمسابרים ודואגים

batch (ת"א) 02/1137

מדינת ישראל פ נאסר מוחמד אחמד עוויס

לראות שאכן מבין את תוכן האזהרה וידוע על מה הוא נחקר זהה בשפה הערבית, אני זובר את השפה הערבית על בוריה, איני כותב ואני קורא אבל דובר את השפה הערבית, חלק מתחלך שבו אנו מקריםים, אני מודיע לו שאני איש משטרת, והוא מודיע לכך שאני איש משטרת והוא עומד לתת עדות משטרתית. לאחר מכן אני בודק באיזה נקודות והתייחסות היתה אליו בש"כ, ועל מה דבר אני בונה את החשדות גdag, אם זה השתיקות לארגון או החזקת אמל"ח או חלופין סיוע למבקשים או כל עבירה אחרת, ובהתאם לכך אני נערך גם ממחינות החקירה עצמה.

חשביך תחקיר את נושא הטיסול, הוא עוסק בתחום שעליו לטבל את הדבר העתידי, ככלمر את הפלוגה העתידי. תפקידך כחוקר משטרה הוא לעסוק לך ורק בנושא החקירה המתיחשת לאיסוף הראיות בכך החשוד דאו, זאת אומרת שאם אני חוקר-אדם אני חייב לעבוד על פי דיני הראיות ולהבין את החוק...".

כאשר עימתה התובעת את █ עם העובדה שהחוודות נגנו ממען על ידי שוטר ולא על ידי אנשי השביך ענה "לא ראייתי שוטר שאני אדבר איתו כולם קצינו שב"כ".

התרשומותנו היא שהשוטר █ אכן חזודה בפני █ בשוטר כפי שנagara השוטרים האחרים והדברים שנמסרו בהודעות שגבו █ וחוטרים האחרים (█) נאמרו להם. מפני של █ מרצונו הטוב והחופשי ואין הן תוגאת התנהוגותם של חוקרי השביך כלפיו.

הנאים ובא כוחו לא חקרו את השוטרים בחקירה נגדית גם לא ביקשו לזמן את אנשי השביך ערבי זכרונות הדברים לחקירה. הנאים ובא כוחו לא חקרו בחקירה נגדית את העד █ במטרה לחזק גירסתו כי והוואות נגנו ממען באמצעות פסולים.

המנעות זו אמנים אינה יוצרת חזקה לפיה גירסת השוטרים היא הנכונה אולם היא מוסיפה ומהזקת את התרשםותינו בדבר מהימנות עדותם של █ . בסביבות דן, קרי המונעות מכוננות ומוגנתות של הנאים ובא כוחו – כפי שהדגישו בפניהם לא אחת – מחקירה נגדית או מזימונים של עדים רלבנטיים, אשר לא ניתן לשקלת על רקע עדויות אחרות שמילא לא הוכח. אנו מעדיפים עדותם על הוריך בה ניתנו אימרות החוץ של █ על פניו גירסתו של האחרון (עlyn ע"פ 38/61 משה בן דוד יצחק כ. היוחמיש פד צז 514 וע"פ 79/639 אסלן כי מיי פד לד(3) 561 ע"פ 90/2603 אלףאר. נ. מיי פד מה(3).).

בכל מקרה כמו שנקבע בע"פ 242/85 חזן כי מדינת ישראל, פד מא(1), עצם העובדה כי אמרת נאשם במשטרת אינה קבילה במשפטו שלו אין בה כדי להביא לידי כך שאומרה לא תהא קבילה במשפט אחר בוណו ענינו של שותפו על פיו הורתה סעיף 10 (זודק, לא קבעו שטעורורה אפשרות כזו). אמרותיו של █ שניתנו בנסיבות ההודעות ו/או עד כי הוכיח במשפט ומשנתקיימו כל תנאי הסעיף 10(א) לפקודה אנו מקבלים אותו כראיות קבילה.

אנו מעדיפים את אימרותיו של █ על פניו ערכו בבית משפט. בהוניחת מרבית השאלות המפרטות את מעשי של ابو בכור יחד עם הנאים הפנה █ את התובעת זינכבה לנאים היושב מולו, נאשם אשר בחר כאמור שלא לחזור בחקירה נגדית את █ או כל עד אחר. וכך █ "ש. מפנה לחודעה מס' 3 ... שט שאלו אותך מתי התחלה את הפעולות הצבאים שלך ומי גיס אתה לפעילות הצבאים ואמרת שבתחילת שנת 2001 הייתה בbijtu של תאסר עוויס במחנה הפליטים בלביה ואז נאסר עוויס הצעיר לך להתגיים לגוזי תלי אל אקצא לפעולות צבאים וחסכנות.

פח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מתחמוד אחמד עוויס

ת. הודיעו האלה לא נוכנים ואתם יכולים לשאול אותו הנה הוא פה...

ש. מפני להודעה מס' 4 ... אתה הצעת לנאסר עוויס במהלך הפעולות שלכם לעשות פגוע בבית חולים תל השומר בישראל

ת. אין דבר זהה תשאל אותו

ש. זכנתם את כל הפרטים ואפלו השיבו מפה של האזרור, ובסתומו של דבר נאסר אמר שצורך לחייב

קצת, שהוא עוד לא הזמן המתאים

ת. אין דבר זהה. את יכולת לשאול אותו

ש. מפני לעמorden... עוד אחד מהותפקדים שלו היה לסייע לנאסר עוויס לגייס עוד פעילים מארגוני

לפעילות הצבאים שייעזרו להוציאו אל המפעל פגועים

ת. לא היו דברי כאלה הנה הוא תשאל אותו...

ש. הייתה מדווחת לנאסר עוויס כל פעם על מחלב שנಡע לך שרצו לעשות פגוע

ת. פעם ראשונה אני שומע את הדברים האלה בנוסף לכך הדברים האלה הם של השבך נאסר נמצא בה שאלה אותו.

אל מול השאלה תהלה שהפעטה התובעת ל-[] זהה הפנה אותן מצדו לנאים, לא חיצב הנאים גירושה מטעמו ונותרנו עם אותן הוידות אשר בהודעותיו ועם הודהתו לעינו הפקחה של שופט המעיצרים שראוי לחזור אליה כאן "אני מאשר כאמיתיות וכוננות האימרות והוואדות שמסורתני בחקרותי בערבית קראתי אותם וחומרתי עליהם. נכון שהייתי מעורב בכל המעשים והפוגעים שחודתי עלייהם "כל אחד והתפרק שלו" אני מתנגד להארכת המעצר המבוקשטי".

曩ין כי הנאים עצמו מספר ביחס ל-[] בין השאר את הדברים הבאים (עlyn הودעת הנאים תוא) "אחרי פרוץ אינטיפורה אלאקטה חתנייס [] לכתאב שהואה אל אקכח ובקשתמי מ-[] שישתגף עימנו בפוגעים ו-[] הסכים להצעה ומסרתי לו נשק מסוג M-16 [...] ביצע פיגוע ירי מהשנק שמסורתி לו הפיגוע היה עבר רכב ישראלי בכיביש העוקף מזרחתית לשכם ועל פי דברי [...] לא פגע ברכב" ובתשובה לשאלת באיזה פיגועים נספיס היה [...] מעורב בשם כתאב שהדא אלאקטה "פיגוע חדרה שבוצע על ידי סעד רמדאן...פיגועים שבוצעו באיזור שכם...".

עובדות אלה לכשעמן סימן מובהק לאמיתות האימרות שניתנו במשפטה ולכך שיש להעניק לחן משקל ניכר.

סימן נוסף לאמיתות אימרותיו מצאו בಗירסאות הסותרות של העד [...] שנמסרו בבית המשפט לגבי אימרהה אחרת אשר על פי אימרותיו נעשתה בכתב ידו.

המדובר בכתב-יד בערבית לבvio נשלל [...] בהודעתו ת/47 אי גילון מס' 4 את השאלה "אני מצין בפנק כתוב יד בערבית (סח"כ עשרה עמודים ב泒 צבע צחוב אותו קיבלתי מהמכונה "בסאט") האם זה כתוב יוזן?"

ת. כן זה כתוב ידי ואני כתבתי את מה שספרתי לך עכשו בעדות"

بعد לשאלת ששאל עליי התובעת יש. אני מצינה לך הוזעה שצמודה להודעה מס' 15.4 שזו הודעה בכתב יד 10 עמודים. ענה "הם מכתבים לאנשי לכתוב בעל כורחם. תעמידו אותם לדין לא אותנו" הרי

פ"ח (ג'ייא) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מחמוד אחמד עוויס

לשאלה "יש. זה לא כתוב היד שלך" ענה יזהה הכתב של קציני השב"כ הם כתבו את הדברים האלה" ובדרך כלל ענה על שאלות דומות "יש. אלה דברים שאתה כתבת בעמך ת. כשנשוף עלייך תה או כשאתה ארבעה חמישה ימים לא אוכל ולא שינה אז אתה אומר את הדברים כדי להתפטר, ש. אתה את הדברים האלה כתבת ת. יש לי עי"ד אתם צריכים לראות איך השב"כ נתג עם אנשים ש. אתה מזחאת את כתוב היד ת. אני לא רוצה לענות לך את מונחנות כמותם וצועקת עלי (עונה גם בעברית וגם באנגלית)"

סיכום בינוי

חוורנו וכורנו שככל הכללים החיים להתקיים בטорм יוכשרו כראיה אימרות ארבעת שותפי הנאים מוחוץ לכוטלי ביהמ"ש במסגרתו של סעיף 10 א' לפקודת הראות נזקימו וובכלם הוכחות האימרות במשפט מתן החזדנות לנאים לחקור את העדים, השאלה אם העויות בבית המשפט שונות באופן מהותי מהדברים שנרשמו בהודעות)

שקלנו בדבר בזירות המתייחסת ואנו מעדיפים את אימרותיהם של ארבעת העדים שותפיו של הנאים המצויות בהודעותיהם במשטרת פני עדותם במשפט.

עדות הטענה תוספת כלשי תוכל לשמש כשלעצמה ותוספת מכל סוג שהוא לעדות אחרת הטענה נוספת. על כן, אימרות ארבעת השותפים יכולות להיות "דבר מה" נוסף להזיות הנאים מתוך לכתלי בית המשפט. על כן, אימרות ארבעת השותפים יכולות להיות "דבר מה" נוסף להזיות הנאים מתוך לכתלי בית המשפט.

(עיין, קדמי על ראיות חלק ראשון וכן עי"פ 6147/92 מ"י ני יוסף כהן, פ"ד מה(1) 62; עי"פ 6214/94 מ"י ני פלוני דינים עליון ברך לח 665; עי"פ 5249/98 מ"י נירילאלשווילי, פ"ד גנ(3) 550.)

על כל אחת מהאימרות ובכללן אימרות שניתנו על ידי חילק מהארבעה בכתב יד – עליהם יש להשיקין חלק אינטגרלי מאותן הזרעות בהתאם (עיין עי"פ 6411/98 מ"ר ני מדינת ישראל, פ"ד רה(2) 150) – ניתן להשתמן כראיה תומכת בדמות "דבר מה" נוסף לראיות אחרות שהובאו בוגדים הנאים בדמות הודיעתיו הוא.

כשותפים לטאמם ובהתחאם להוראת סעיף 54(א) לפקודת הראות נדרש למצוא "דבר לחיזוקה" של עדותם.

נדרש לנו דבר לחיזוק אף בהתחאם להוראת סעיף 10(א') לפקודת הראות המורה לנו כי לא יורשע אדם על סמך אימרה שנטקבלה לפי סעיף 10 א' לפקודת הראות "אללא אם יש בתער הראות דבר לחיזוקה".
 מבחינות אופיה של דרישת הדבר לחיזוק (המושג זהה בהקשר לשני הטעיפים דלעיל) מדובר בתוספת ראייה מאומנת להבדיל מראיה מסבכת. הדבר לחיזוק אינו חייב להיות ראייה עצמאית וכיול הוא עלות מן העדות הטעונה חיזוק.

דבר לחיזוק זה נמצא לנו מעיל ומ עבר לדרישת ראיות מסבכות שבאו ממקור עצמאי ונפרד והוא:
 הודהו המלה של הנאים בפני שופט המעזרים
 אימרות כל אחד מרבעת השותפים בהתייחס לאימרות רעה ובהתחאם.

פח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נטasa מהמוד אחמד עוויס

שתייקת הנאים והימנו מהheid במשפט שבאה על רकע האמור לעיל ועל רקע קו ההגנה שהחר נאים (עליו עמדו בפתח הדברים) שהיא לכעכומה ראייה המגעה לכדי ראיית סיוע על פי סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי תשע"ב-1982 המשמעו כי "המנעות התאש מלהיד עשויה לשמש חיזוק למשפט הריאות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שזרוש להן סייעו".

מאותר ונמצא לנו קורפוס דילקטוי (ראייה עדויות עית מס' 1, עית מס' 2, עית מס' 3, עית מס' 4, עית מס' 5, עית מס' 6, עית מס' 7, עית מס' 8, עית מס' 9, עית מס' 10 ג.מ, עית מס' 11, עית מס' 12, עית מס' 13, עית מס' 14, עית מס' 15, עית מס' 16, עית מס' 17, עית מס' 18, עית מס' 19, עית מס' 20, עית מס' 21, עית מס' 22, עית מס' 23, עית מס' 24, עית מס' 25, עית מס' 26, עית מס' 27) ומוגדים תואם עד תנ' 20 כולל, תנ' 21, תנ' 21א, תנ' 24 עד תנ' 37 כולל, תנ' 48, תנ' 52 עד תנ' 79 כולל, מאוחר והטאש לא הבהיר את עצם מסירות היהודיות פנוי גובי היהודי או בפני שופט המעזרים הנכבד. מאוחר והטאש אף חזר והודה בפה מלא ובנפש חפה בפני שופט המעזרים בכל המעשים שיוחסו לו תוך הבנת מעשה זה ומאותר ומצאו כי משקל תפנימי של יהודוות גובה, קטן בהתאם המשקל הנדרש ל"דבר מה" הנוסף לשם איזוthon.

והנה, גם בענין דבר המה הנוסף (אשר מבחינת מטרתו לא בא אלא להראות שהנאים לא בדוח דבריהם מלבו ועל כן לא נדרש שהוא בגדר ראייה מסוימת המסביר את הנאים דזוקאDOI ודי בראייה ממשרת), מצאו כי הוא בעל משקל של ממש וונגה בקהל לדרישת מוגברת ומהמירה בהיותו מסבך את הנאים ביצוע העבירות המיחסות לו, בא מקור נפרד ועצמאי ומתיחס לנΚודזה ממשית השונה במחולקת.

עבירות בגין לפקודת מניעת טורו וקשרית קשר

בהתאם להכרזה לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טורו, התשי"ח-1948, נקבע כי התנאים הוא "ארגון טרוריסטי" בהגדרת סעיף 1 לפקודת ילקוט הפרסומים (תש"ב), עמ' 800 מ-06.12.2001.

עפי"י חוות דעת מומחים אשר הוגשו ללא התנגדות הנאים וסנוורו (ת/50 ת/51) חרי (בין השאר) "למן ראשית האירועים האלימים ב"שתיים" שהחלו בספטמבר 2000 נטלו היינזים" תפקידי מוכזז וМОוביל בפעולות טורו. פועליו הארגון ביצעו פיגועים במתוחים שונים לרבות פיגועי הרג המוני בשיטה ישראל וביו"ש... התארגנויות הטורו של התנאים ברצעת עזה ואינו"ש שלעויות חבורו אליהם גורמים נוספים בשיטה) החל להשתחם (נובמבר 2000) בכינוי "גזרי חללי אל אקצא" ("כתאב שחדא אל אקצא") במילויו... לזרק קבלת אחריות על פיגועים בעידים ישראליים..."

במהלך העימותים האלימים קיבלו "גזרדים" אחריות על פיגועים רבים שבוצעו במקומות שונים בישויות ובתחומי ה"קו הירק" בכלל פיגועים קטלניים. התארגנויות הטורו של ה"גזרדים" אחריות לאלפי פיגועי ירי ומטען בציוד חוקפים באיו"ש ולעתות פיגועי הרג המוני בשיטה ישראלי נרגו עשרות ישראליים... המאפיינים המרכזים של פיגועי ההרג החמוני בולטים ותפקידם והמפגעים במקומות חומי אדם (מרכזי ערים וمتחים ציבוריים המהווים מקור משיכה לציבור הרחוב ווגמת בני קפה ומסעדות, תחנות אוטובוס ומרזחים מסחריים וכוכו) והוצאה לפועל של פיגוע התאבדות (באמצעות תגורה נפץ, או מטען נשאונות המפוגעים עם הגיעס ליעד) ופיגועי הקרבנה (פיגוע מטען סמיוטים מטענים) בהם נרגו עשרות רבבות של ישראלים...".

הנאשס סיפר בהודעתו כי "אחרי פרוץ אינתיפאדת אלاكزا התחלתי ביצוע פיגועים נגד מטרות ישראליות מפותח הכיבוש לאדמה הפלסטינאית... לאחר מכן החלתי לבצע פגוני ירי ופיגועים נוספים נגד מטרות ישראליות בגדה ובתוך תקו הירוק, הפיגועים שבעתני אותם הם נזכרים":

"1. ביצעתי פיגוע ירי לעבר עצמות שמירה על הצבא הישראלי ליד קבר יוסף בשכם זהה היה לפני יציאת הצבא מהקרב שבשבועיים לאחר

2. ביצעתי ירי לעבר עמדות צבאיות בהר גרייזם בשכם...

3. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאיים בקרבת מנהרת חוראה ליד שכם

4. ביצעתי ירי לעבר רכבים צבאיים בקרבת שכם מצד המערבי בקרבת זאתה

5. מסרתי לשני אנשים רימוני יד על מנת לבצע פיגוע בירושלים

6. מסרתי נשקים לביצוע פיגוע בנתניה...

9. אני מסרתי נשק לביצוע פיגוע בחדרה

10. אני מסרתי נשק לביצוע פיגוע ירי פיגוע חרבנה שהיתה אמורה להתבצע בחדרה אך הפיגוע לא הצליח והאנשים נהרגו בקרבת אקה אלגרביה

11. סיפקתי לسعد רמדאן נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך ירושלים

12. סיפקתי ל[...] נשק לביצוע פיגוע התאבדות בתוך חדרה

13. סיפקתי ל[...] [...] שניהם מטילים + קלציניקוב...

14. סיפקתי ל[...] מטען נפץ שהניח אותה בדרכו... לעבר סיור ישראלי".

הנאשס ענה לשאלות הבאות כדלקמן:

"ש. בשם מי היה מבצע את הפיגועים שציינית לעיל

ת. בשם כתאאב שוהדא אלאלקزا שהוא משתייך לפתיה.

ש. מי אחראי על תנעوت הפתחה

ת. אסור ערפתת האחראי יזרר ותנעוט פתחה

ש. מי אחראי על תנוזים פתחה

ת. מזכיר תנעوت פתחה בגדרה המערבית [...]

ש. למי משתייכים שוהדא אלאלקزا

ת. שוהדא אלאלקزا משתייכים לתנועות פתחה ולתנועים פתחה

ש. מה קשר שלך למזכיר תנעوت פתחה בגדרה המערבית [...]

ת. הקשר שלי [...] מזכיר תנעوت פתחה התחיל בשנת 1992 כשהתגוררנו באותה שכונה באמאן בעת שגורשנו על ידי חשלותיהם [...] חזר לגדרה בשנת 1994 לעיר ואני חזרתי בשנת 1995 וכשהזורת לגדה התחדשו הקשרים עם [...] והייתי נפגש עם [...] במשרד תנאים בשכם. וכן הייתי נפגש עמו במשרד ברמאללה ואחריו פרוץ האינתיפאדה אלאלקزا המשכתי להיות בקשר עם [...] והוא יינו מארגוני הפגנות בשם תנאים פתחה והכווים היינו מפיקים בשם ועדת התיאומים (הארוגניט) (אלפסאל) ואחרתאים בוועדה [...] מטעם פתחה [...] [...] מטעם חמאת ואחריו מותו קיבל את התפקיד אדם אחר ויור הועודה היה [...] [...] חבר בוועדת התיאומים העליונה ומהועודה העליונה היו מנהיגים ועדות התיאומים הארגוניות (אלפסאל)...".

פ"ח (ג'נ"א) 1137/02

מדינת ישראל נ נאסר מוחמד-אהמוד עוויס

ש. מי היה מממן את הכספי לביצוע פיגועים נגד מטרות ישראליות

ת. היה מממן אותו בכספי אנשים מותטים פתוח בגדה ובלבנון

ש. מי הם האנשים שמיינו אותו בכספי לקליטת נשק על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות

ת. לקחת מ [REDACTED] 12,000 שקלים וכן לקחת מ [REDACTED] 8000 שקלים כחוצאות וקבלתי

מ [REDACTED] בלבד קיבلت 50,000 דולר

ש. במה עסוק [REDACTED]

ת. קטן במשטרת הפלסטינית בשכם וחבר בפתח

ש. במה עסוק [REDACTED]

ת. אחראי תנועות פתוח בשכם ומשתיך ל [REDACTED]

ש. במה עסוק [REDACTED]

ת. אחראי פתוח בלבנון ומשתיך לאסר ערפת

ש. חאם היה קשור בincident לבין [REDACTED]

ת. הייתה בקשר עם [REDACTED] כל הזמן

ש. האט [REDACTED] היה יודע שאתה מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות

ת. כן ידע ושמי אף פורסם בעיתונות ובטלפיוזה וברדיו והייתי משוחח עימו מדי פעם וכשהגענו הפלסטיני היה מזרדר ורע לנו היה מבקש שנמשיך בפיגועים וכשנפגש שמעון פרס ועומרי שרון עם מנהיגים ברשות והתקשר אליו [REDACTED] וביקש שעוצר את הפיגועים ואני השבתי לו שאעשה זאת ובאותה תקופה היה [REDACTED] באיזור ו [REDACTED] אמר לי שעידין מאחר ו [REDACTED] נפגש עם מנהיגים ברשות שלא נבע פיגועים בשזהדא אלאקה ויש לצין שהתקדם בשיחות לא בוצעו פיגועים

ש. מי היה מממן את [REDACTED] שהיה מממן אותו בכספי לקניית נשק

ת. [REDACTED] היה לוקח כסף מארגוני פתוח מהתקציב שהוא מאשר ייר תנועות פתוח לאסר ערפת

ש. מי היה מממן את [REDACTED] שהיה מממן אותו לקניית נשק על מנת לבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות

ת. [REDACTED] סיפר לי שהוא לוקח כסף [REDACTED] ו [REDACTED] היה מודע לכך והשתכנע עמי במספר פיגועי רוי נגד מטרות ישראליות...

ש. האט [REDACTED] ממשן אותו בכספי באופן ישיר

ת. כן מממן אותו [REDACTED] פעמים באופן ישיר בפעם הראשונה העביר לי באמצעות הפקודה בנק 3,000 ש"ח ובפעם השנייה העביר לי דורך הפקודה בבנק 5,000 ש"ח

ש. האט [REDACTED] ידע שאתה מבצע פיגועים נגד מטרות ישראליות

ת. כן ידע וכפי שציינתי לעילשמי אף פורסם בעיתונות והשלטונות הישראליים מסרו לרשויות הפלסטיניות שאני מבוקש בגין פיגועים ושמי גם פורסם בעיתונות העברית ובעיתונות המקומית בגדה וברצועה

ש. האט [REDACTED] סייע לך במימון כסף פרט למה שהזכיר לעיל

ת. כן פעם קיבלתי ממני שיק על סך 2,300 ש"ח מאושר על ידי היור ערפת...". (עlyn הودעת החשש ת/5).

עד ענה לשאלות (עלyn הודעה ת/6) כדלקמן:

פ"ח (ת"א) 1137/02

"כן היו לי מטפר כינויים במלח"ל ביצוע הפיגועים כמו [...] ... וכן כל��ותי... שני טילי תנך ינשימים על מנת להוציא מהם את החומר נפץ ואשותמש בתומר למטען נפץ ובמטען חשמלוני שתשמשתי על כביש העוקב בזאתה... ואני גיניסטי אותו (הכוונה לאדם בשם [...]) לכתאב שוחדאה אל אקצא לפניו כחדרושים לערך והמטרה מגויסו לשוחדאה אל אקצא על מנת שישיען לנו בפיגועים באזרע ירושלים ושכינית מתאבדים (מוסתודהדים) לירושלים ואני גם כן בקשרתי [...] שילמד אותנו ייצור חומר נפץ יותר חזק מהחנינים שהשתמשנו בו [...] הסביר לי בטפלון כיצד מייצרים חומר (אומטלעך) והסביר לו שאחנון יודע ליציר אומטלעך. ולפניהם חדש וחצי לערך בקשרתי [...] שיבדק דורך להכנת מתאבד לירושלים... ותפקידי היה לתאם בין [...] [...] על מנת להכניס את המתאבד לירושלים והפיגוע הזה בוצע אף ללא הצלחה מאחר ושותרים ירו לעבר המתאבד לפני הביצוע... [...] ביקש ממנה שאטסרים לקבל שיחה עם אדם ואחריו מספר ימים התקשר אליו [...] המכונה [...] וביקש שנמשיך ביצוע פיגועים והציג לי מימון כספי ואני הבעתי את הסכמי ומסרתי [...] מספר חשוב בחנק של בנק ערב שיכנס על מנת שיעביר לי כסף ואכו [...] חעיבר לי כסף שיש פעמים לערך והפקיד 3,000 או 5,000 דולר...

ש. מה עשית בכיסך שהעיר לך

ת. לשט ביצוע פגועים... על פי החלטם עמו היה ממש אוטנו בכסק' לביצוע פגועים ואני חify מזווח לו אודות הפגועים במלך השיחות שניהלה עמו באמצעות הטלפון והאיינטראנט... שוחחתי עמו אודות הרבה פגועים... ודיוחתי לוגם קן אודות פגוע החאברות בירושלים ובחרה שביצענו....

א. איזה קשר צבאי היה בין לבינו

א. אם היה קשור ל [] עם מתאבדים

ת. כן אני זו ███ עבדנו יחד לשלווח מתאבדים עם ███... ובמידה והיינו נזקקים לדבר מה כמו צילום המתאבדים או חפצת ברוזים היו עוזרים ב███ ולפני כניסה הצבע לשכם בשוביעים ביקשתי מ███ עינסה לחשיג חגורת נסח למתאבד על מנת לבצע פיגוע בתוך ישראל ו████ אכן הבהיר חגורת נסח ומסרנו אותה לממתאבד שנשע עט אדם אחר לביצוע פיגוע בישראל וכשהגיע לבאקה אל בורבורייה יורט מיליה לעברנו ונשכח וברגו. אלה היו הרהור ואישושם בו בחרבנהרבוגו

ת. לא ידוע לי אך מסורתி [] נסע על מנת שיקנה רכב גנוב להעברת המותאבדים ו-[] נסע עטול כרטס והראת להם את הדרכו ונזר ברכב איזורי....".

יבחרו דעתנו ג/ג בתשובה לשאלות:

... ו[] פנה אליו בענין זה מאוחר ונאנחנו חוליה נבאית ואני הבעתי את הסכמתו לפיגוע זה... יש
לעוזין ש[] פנה אליו כי אני אחראי כתאב שהוחזא לאפקחה... ואחריו ששמעתי ברדיו שנרגו
ההתקשרותי לכלי תקשורת והודעתו להם שהפיגוע בוצע על ידי כתאב אל אפקחה... אך כשהודעתו שאחננו
ולוקחים אחריות על הפיגוע [] אמר לי את השמות... כו' היה לי קשור בפיגוע היריב בנתניה שבוצעת על ידי
מתהבדים שלא ידועים לי שמויהם ולפני הפיגוע הזה ביוםיים התקשר אליו [] ואמר לי
שביכוכלו לחכניס שגיים לישראל על מנתшибכעו פיגוע החטבות ואני פניו ל[] ושאלתי אותו
באם הוא יכול להזכיר מותהבדים. והשיב לי בחוויב ואני מסרתי לו [] שני רימונים ו[] מסר
לهم שני נשקים מסוג M16 ז[] צילם אותם והסביר להם על הפיגוע... ואחרי מספר שעות
שמענו בטלוויזיה שהוא חילופי אש בין המתהבדים וכוחות משטרת ליד בית מלון בנתניה ואורחות

פח (ת"א) 1137/02

מדינת ישראל נאסר מהמוד אחמד עוויס

ושוטרים נפצעו בפיגוע ונרצחו שניים ושניים אחרים נהרגו על ידי המשטרה והתקשרתי לכל התקשורת
ולקחתי אחריות על הפיגוע...".

ובהודהה ת/8

"ש. האם היה לך קשר עם [REDACTED]

ת. כן... ואני יצרת איינו קשר וביקשתי ממנו שיבצע פעולות צבאיות...".

ש. מה עשה [REDACTED] בנסיבות שמסרו לך

ת. לפיגועים ולא זכר לי היכן בוצע הפיגועים.

ש. האם אתה מכיר אדים בשם [REDACTED]

ת. אני מכיר אותו.... ביקש ממני מטען נפץ על מנת לבצע פיגוע נגד סיור צבאי ישראלי ואני הסכמתי
לכך ומסרתי לו מטען שקיבلت...".

ש. האם אתה מכיר אדים בשם [REDACTED]

ת. ואני לऋתי מחראות [REDACTED] כעשרים אקדחים וכעשרים רובה קלצינוקוב... –
61M ותמותת האמל"ת הייתה משלם מסכמי...".

במסגרת הزادתו של הנאש לפני שופט המעצרים וכעולה מהعبירות המוחישות לו בבקשת החרכות פקודת המעצר (ת/23) הודה החחשס בחברות בארגון עווין "כתאב שוהדא אלאלקאה" השיך לתזוזים פתייח, בהשתתפות בפיגועי ירי לעבר מטרות ישראליות באזור שומרו, במערכות נגיסות מטאבדים ושליחות לטרק ישראל, מטאבדים שביצעו פיגועי רצח כמו זה הודה בניסוס פעילים נוספים לבצע פיגועים וביצור חומר נפץ ומטיענים.

עד התביבה [REDACTED] מספר בהודעתנו ו-121 "אני מודה שבמהלך חדש אפריל משנת 2001 הוצע לי עיי נאסר עוויס להתגיים למתאב שוהדא אלאלקאה והסכמתי לחazeה זו ומזה אני חבר פעיל בארגון שוהדא אלאלקאה השיך לתזוזים פתייח ועד היום הזה ולאחר שהצטרכתי לארגון והניל נאסר עוויס ביקש ממשני להפיץ כרוזים בשם שוהדא אלאלקאה וכן עשית את זה... ואחריו זה החתמתי להיות מעורב בפעולות צבאיות השתתפי בפיגועי ירי לעבר הצבא והשתתפי בהנחת מטען חבלה והשתתפתי גם בהכנת מס' מטאבדים ושליחותם לtower ישראל לביצוע פיגועי תחabbot... נאסר עוויס חינו תושב מחנה בלאתה בן 29 שנים ומכוונה אל חאג' רוק והוא אחד האחראים בכתאב שוהדא אלאלקאה ושימש כאחראי שלי באגנון ואצר עובד בבייחון הלאומי בשכם ומשתיך לתזוזים פתייח... חברי הקבוצה שאליה הצלופת בשוהדא אלאלקאה חס 1. נאסר עוויס- שימוש כאחראי על כתאב שוהדא אלאלקאה...".

בהתודה ו-123 מספר [REDACTED] "אני מודה שבמהלך חדש מרץ לפני כחודש ביקש ממני נאסר עוויס להוביל מטאבד משכם... ברכב מסוג פונטיאק גנוב שקיבלו איזו מנאסר... אני הודיע לך [REDACTED] שאיini יודע ליעזר מטיענים ולכן לךחתי אותו לנאסר עוויס למחנה בלאתה ובתקשרתי מנאסר שישדר לו שני מטיענים ואז נאסר התקשורת [REDACTED] ... וכעבור שעה [REDACTED] הגיעו וחבאו עימם שני מטיענים... ואחריו זה [REDACTED] קיבל את המטיענים וכל אחד החל לbijתו וכעבור שלושה ימים [REDACTED] שביצע פיגוע נגד גי' צבאי... ומאהר ו[REDACTED] פנה מס' פעמים לנאסר עוויס שאישר לי להמשיך ולתכנן פיגוע התאבדות עבר ו[REDACTED] פנשתי את [REDACTED] והצעתה לו לבצע פיגוע משולב... וכעבור שבוע חזר [REDACTED] ואמר לי שהוא מסכים